

Priznávanie a odnímanie medzinárodnej ochrany *I**

Legislatívne uznesenie Európskeho parlamentu zo 6. apríla 2011 o návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (prepracované znenie) (KOM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

(Riadny legislatívny postup – prepracovanie)

Európsky parlament,

- so zreteľom na návrh Komisie pre Európsky parlament a Radu (KOM(2009)0554),
 - so zreteľom na článok 251 ods. 2 a článok 63 prvý pododsek bod 1 písm. d) a bod 2 písm. a) Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, v súlade s ktorými Komisia predložila návrh Európskemu parlamentu (C7-0248/2009),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade s názvom Dôsledky nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy na prebiehajúce medziinštitucionálne rozhodovacie procesy (KOM(2009)0665),
 - so zreteľom na článok 294 ods. 3 a článok 78 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
 - so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru z 28. apríla 2010¹,
 - so zreteľom na medziinštitucionálnu dohodu z 28. novembra 2001 o systematickejšom používaní techniky prepracovania právnych aktov²,
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 10. marca 2009 o budúcnosti spoločného európskeho azylového systému³,
 - so zreteľom na list Výboru pre právne veci z 2. februára 2010 adresovaný Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci v súlade s článkom 87 ods. 3 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na články 87 a 55 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci (A7-0085/2011),
- A. keďže podľa stanoviska konzultačnej pracovnej skupiny právnych služieb Európskeho parlamentu, Rady a Komisie predmetný návrh neobsahuje žiadne podstatné zmeny okrem tých, ktoré sú ako také označené v návrhu, a keďže, pokiaľ ide o kodifikáciu nezmenených ustanovení skorších aktov spolu s uvedenými zmenami, predmetom

¹ Ú. v. EÚ C 18, 19.1.2011, s. 85.

² Ú. v. ES C 77, 28.3.2002, s. 1.

³ Ú. v. EÚ C 87 E, 1.4.2010, s. 10.

návrhu je iba jasná a jednoduchá kodifikácia platných aktov bez zmeny ich podstaty,

1. prijíma nasledujúcu pozíciu v prvom čítaní, pričom berie do úvahy odporúčania konzultačnej pracovnej skupiny právnych služieb Európskeho parlamentu, Rady a Komisie;
2. žiada Komisiu, aby mu vec znovu predložila, ak má v úmysle podstatne zmeniť svoj návrh alebo ho nahradiť iným textom;
3. poveruje svojho predsedu, aby postúpil túto pozíciu Rade, Komisii a národným parlamentom.

P7_TC1-COD(2009)0165

Pozícia Európskeho parlamentu prijatá v prvom čítaní 6. apríla 2011 na účely prijatia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/.../EÚ o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (prepracované znenie)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 78 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom²,

keďže:

¹ Ú. v. EÚ C 18, 19.1.2011, s. 85.

² Pozícia Európskeho parlamentu zo 6. apríla 2011.

- (1) Smernica Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca¹ by sa mala podstatným spôsobom zmeniť a doplniť. Z dôvodu prehľadnosti je vhodné túto smernicu prepracovať.
- (2) Spoločná azylová politika, vrátane spoločného európskeho azylového systému, je neoddeliteľnou súčasťou cieľa Európskej únie postupne vytvoriť priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti otvoreného pre tých, ktorí sú okolnosťami prinútení oprávnené hľadať ochranu v Únii.
- (3) Európska Rada na svojom osobitnom zasadnutí v Tampere 15. a 16. októbra 1999 súhlasila s prácou vedúcou k vytvoreniu spoločného európskeho azylového systému, založeného na plnom a všestrannom uplatňovaní Ženevského dohovoru z 28. júla 1951 o právnom postavení utečencov, ktorý bol zmenený a doplnený newyorským protokolom z 31. januára 1967 (Ženevský dohovor), ktorá takto potvrdzuje zásadu nevyhostenia a zabezpečenia toho, že nikto nebude vrátený späť na perzekúciu.
- (4) Zo záverov Európskej rady zo zasadnutia v Tampere vyplýva, že spoločný európsky azylový systém by mal zahŕňať krátkodobé spoločné štandardy pre spravodlivé a účinné azylové konania v členských štátoch a dlhodobé pravidlá spoločenstva vedúce k spoločnému azylovému konaniu v Európskom spoločenstve.
- (5) Smernica 2005/85/ES bola prvým opatrením o azylových konaniach.

¹ Ú. v. EÚ L 326, 13.12.2005, s. 13.

- (6) Prvá etapa budovania spoločného európskeho azylového systému je v súčasnosti dokončená. Európska rada na svojom zasadnutí 4. novembra 2004 prijala Haagsky program, v ktorom sa stanovujú ciele, ktoré sa majú realizovať v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v období rokov 2005 až 2010. V tejto súvislosti bola Európska komisia v Haagskom programe vyzvaná, aby ukončila hodnotenie právnych nástrojov prvej etapy a aby predložila Rade a Európskemu Parlamentu nástroje a opatrenia druhej etapy s cieľom prijať ich pred koncom roku 2010. Zriadenie spoločného azylového konania a jednotného postavenia platného v celej Únii je v súlade s Haagskym programom cieľom, ktorý sa má sledovať v rámci vytvárania spoločného európskeho azylového systému.
- (7) Európska rada v Európskom pakte o prisťahovalectve a azyle, ktorý bol prijatý dňa 16. októbra 2008, poukázala na skutočnosť, že medzi členskými štátmi pretrvávajú výrazné rozdiely v poskytovaní ochrany, a vyzvala na prijatie nových iniciatív vrátane návrhu na vytvorenie jednotného azylového konania so spoločnými zárukami s cieľom zavŕšiť budovanie spoločného európskeho azylového systému stanoveného v Haagskom programe.
- (8) ***Je potrebné, aby sa*** zdroje Európskeho fondu pre utečencov a Európskeho podporného úradu pre azyl ***použili okrem iného aj*** na zaistenie primeranej podpory činnosti členských štátov súvisiacej s vykonávaním štandardov stanovených v druhej etape spoločného európskeho azylového systému, a to najmä tých členských štátov, ktoré sú vystavené osobitnému a neúmernému tlaku vyplývajúcemu najmä z ich geografickej polohy alebo demografickej situácie. ***Je tiež potrebné, aby sa v členských štátoch, ktoré prijímajú v porovnaní s počtom svojich obyvateľov neúmerne vysoký počet žiadostí o azyl, s okamžitou platnosťou čerpala finančná, ako aj administratívna/technická podpora z Európskeho fondu pre utečencov, prípadne Európskeho podporného úradu pre azyl, aby boli schopné dosiahnuť súlad s touto smernicou.*** [PDN 1]

- (9) S cieľom zaistiť komplexné a efektívne posúdenie potrieb medzinárodnej ochrany žiadateľov v zmysle smernice [.../.../EÚ] [o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako osôb pod medzinárodnou ochranou a obsah poskytovanej ochrany (kvalifikačná smernica)] by mal rámec Únie týkajúci sa konaní o priznávaní medzinárodnej ochrany vychádzať z koncepcie jednotného azylového konania.
- (10) Hlavným cieľom tejto smernice je stanoviť ďalšie minimálne štandardy pre konania v členských štátoch o priznávaní a odnímaní medzinárodnej ochrany s cieľom vytvoriť v Únii spoločný azylový postup.
- (11) Aproximácia procesných pravidiel pre priznávanie alebo odnímanie medzinárodnej ochrany by mala pomôcť pri zamedzovaní následných presunov žiadateľov o medzinárodnú ochranu medzi členskými štátmi, kde by bol takýto presun zapríčinený rozdielmi v právnych rámcoch a vytvoriť rovnocenné podmienky na uplatňovanie smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica] v členských štátoch.
- (12) Základnou črtou minimálnych štandardov je to, že členské štáty by mali mať právomoc zaviesť alebo si ponechať priaznivejšie ustanovenia pre štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré požiadajú o medzinárodnú ochranu členský štát, ak sa takáto žiadosť chápe tak, že dotknutá osoba potrebuje medzinárodnú ochranu v zmysle smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica].
- (13) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä Chartou základných práv Európskej únie. Cieľom tejto smernice je najmä podporiť uplatňovanie **článkov 1, 4, 18, 19, 21, 24 a 47** charty a musí sa vykonávať zodpovedajúcim spôsobom. **[PDN 2]**

- (14) Pri zaobchádzaní s osobami, ktoré spadajú do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, sú členské štáty viazané záväzkami vyplývajúcimi z nástrojov medzinárodného práva, ktorých sú zmluvnou stranou.
- (15) ***Členské štáty sú povinné v plnej miere rešpektovať zásadu zákazu vyhostenia alebo vrátenia a právo na azyl, ktoré zahŕňa právo na prístup k azylovému konaniu pre každého, kto chce požiadať o azyl a kto sa nachádza v ich jurisdikcii, vrátane tých, ktorí sú pod účinnou kontrolou orgánu Únie alebo orgánu členského štátu. [PDN 3]***
- (16) Je nevyhnutné, aby rozhodnutia o všetkých žiadostiach o medzinárodnú ochranu boli prijímané na základe faktov a predovšetkým orgánmi, ktorých personál má primerané vedomosti **a** prešiel potrebným školením v oblasti týkajúcej sa azylu a utečencov. **[PDN 4]**
- (17) Je v záujme členských štátov aj žiadateľov o medzinárodnú ochranu, aby sa o žiadosti o medzinárodnú ochranu rozhodlo čo najskôr bez toho, aby bolo dotknuté primerané a úplné preskúmanie.
- (18) Pojem verejný poriadok môže okrem iného zahŕňať odsúdenie za spáchanie závažného trestného činu.

- (19) V záujme správneho uznania tých osôb, ktoré potrebujú ochranu ako utečenci v zmysle článku 1 Ženevského dohovoru alebo ako osoby oprávnené na doplnkovú ochranu, by mal mať každý žiadateľ účinný prístup ku konaniu, možnosti spolupráce a riadnej komunikácie s príslušnými orgánmi, aby mohol predložiť relevantné dôkazy týkajúce sa jeho prípadu, a **účinným** procesným zárukám vo všetkých procesných štádiách konania. Konanie, v rámci ktorého prebieha skúmanie žiadosti o medzinárodnú ochranu, by navyše za bežných okolností malo žiadateľovi o azyl poskytnúť aspoň právo zotrvať do vydania **konečného** rozhodnutia príslušným orgánom **a v prípade zamietavého rozhodnutia čas potrebný na podanie žiadosti o jeho preskúmanie súdom, a tak dlho, ako mu to príslušný súdny orgán povolí**, prístup k tlmočnickej službe pri predkladaní svojho prípadu v prípade vypočúvania úradmi, možnosť komunikovať so zástupcom vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov (UNHCR) a s organizáciami poskytujúcimi poradenstvo alebo konzultácie žiadateľom o medzinárodnú ochranu, právo na primerané oznámenie rozhodnutia, skutkové a zákonné dôvody rozhodnutia, možnosť konzultácie s právnym poradcom alebo iným poradcom a právo byť v rozhodujúcich okamihoch v priebehu procesu informovaný o svojom právnom postavení v jazyku, **ktorému rozumie alebo** o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu bude rozumieť a v prípade zamietavého rozhodnutia právo na účinný opravný prostriedok pred súdnym orgánom. **[PDN 5]**
- (20) S cieľom zaistiť účinný prístup k prieskumnému konaniu by sa úradníkmi, ktorí ako prví prichádzajú do styku s osobami žiadajúcimi o medzinárodnú ochranu, a to najmä tým, ktorí vykonávajú hraničný dozor na pozemných a námorných hraniciach alebo hraničné kontroly, mali poskytnúť pokyny a potrebná odborná príprava týkajúce sa uznávania, **registrácie** žiadostí o medzinárodnú ochranu **a ich postúpenia rozhodujúcemu orgánu**. Mali by byť schopní poskytnúť štátnym príslušníkom tretích krajín alebo osobám bez štátnej príslušnosti, ktorí sa nachádzajú na území, a to aj na hraniciach, v teritoriálnych vodách alebo v tranzitných zónach členských štátov, a chcú požiadať o medzinárodnú ochranu, všetky príslušné informácie o tom, kde a akým spôsobom je možné podať žiadosť o medzinárodnú ochranu. V prípade, keď sa uvedené osoby nachádzajú v teritoriálnych vodách členského štátu, mali by byť prepravené na pevninu a ich žiadosti by sa mali preskúmať v súlade s touto smernicou. **[PDN 6]**

- (21) Okrem toho by sa mali stanoviť osobitné procesné záruky pre zraniteľných žiadateľov, ako sú maloletí, maloletí bez sprievodu, **tehotné ženy**, osoby, ktoré boli podrobené mučeniu, znásilnené alebo vystavené iným závažným násilným činom, **napríklad násilným činom na základe pohlavia alebo škodlivým tradičným praktikám**, alebo osoby so zdravotným postihnutím, aby sa vytvorili potrebné podmienky na ich účinný prístup ku konaniam a na predloženie prvkov nevyhnutných na zdôvodnenie žiadosti o medzinárodnú ochranu. [PDN 7]
- (22) Vnútroštátne opatrenia týkajúce sa zisťovania a dokumentácie symptómov a príznakov mučenia alebo iných závažných aktov fyzického alebo psychického násillia vrátane aktov sexuálneho násillia v rámci konaní, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, by mali okrem iného vychádzať z Manuálu o účinnom vyšetovaní a dokumentácii mučenia a iného krutého, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania (Istanbulský protokol).
- (23) S cieľom zaistiť skutočnú rovnosť medzi žiadateľmi ženského a mužského pohlavia by prieskumné konanie malo zohľadňovať rodový aspekt. Najmä osobné pohovory by sa mali organizovať takým spôsobom, aby umožňovali žiadateľom ženského aj mužského pohlavia, **ak o to požiadajú**, hovoriť o svojich skúsenostiach z minulosti v prípadoch prenasledovania na základe pohlavia **s osobou rovnakého pohlavia, ktorá bude osobitne vyškolená v oblasti pohovorov týkajúcich sa prenasledovania na základne pohlavia**. Zložitosť nárokov súvisiacich s rodovým aspektom by sa mala náležite zohľadniť v rámci konaní založených na koncepcii bezpečnej tretej krajiny, koncepcii bezpečnej krajiny pôvodu alebo koncepcii následných žiadostí. [PDN 8]
- (24) V súlade s Dohovorom OSN o právach dieťaťa z roku 1989 by pri vykonávaní tejto smernice mal byť pre členské štáty prvoradáý „najlepší záujem dieťaťa“.
- (25) Konania na preskúmanie potrieb medzinárodnej ochrany by mali byť organizované tak, aby **rozhodujúcim** orgánom umožňovali dôkladne preskúmať žiadosti o medzinárodnú ochranu. [PDN 9]

- (26) V prípade, že žiadateľ podá následnú žiadosť bez predloženia nového dôkazu alebo argumentu, bolo by neprimerané žiadať od členských štátov, aby vykonali úplne nové preskúmanie. V takýchto prípadoch by mali mať členské štáty možnosť odmietnuť žiadosť ako nepripustnú v súlade so zásadou *res judicata*.
- (27) Veľa žiadostí o medzinárodnú ochranu sa podáva na hraniciach alebo v tranzitnom pásme členského štátu pred rozhodnutím o vstupe žiadateľa. Členským štátom by malo byť umožnené ustanoviť konania na určenie prípustnosti a/alebo na vecné preskúmanie, ktoré umožňujú rozhodnúť o žiadostiach podaných na hraniciach alebo v tranzitných zónach na týchto miestach.
- (28) Kľúčovým faktorom pri posudzovaní odôvodnenosti žiadosti o medzinárodnú ochranu je bezpečnosť žiadateľa v krajine jeho pôvodu. Ak sa tretia krajina môže považovať za bezpečnú krajinu pôvodu, členské štáty by mali byť schopné označiť ju za bezpečnú a predpokladať jej bezpečnosť pre konkrétneho žiadateľa, pokiaľ tento nepredloží protichodné údaje.
- (29) Podľa úrovne dosiahnutej harmonizácie pre kvalifikovanie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátnej príslušnosti ako utečencov by sa mali ustanoviť spoločné kritériá pre určovanie tretích krajín ako bezpečných krajín.
- (30) Určenie tretej krajiny ako bezpečnej krajiny pôvodu na účely tejto smernice nemôže zakladať absolútnu záruku bezpečnosti pre štátnych príslušníkov tejto krajiny. Hodnotenie, o ktoré sa opiera určenie, môže samozrejme brať do úvahy len všeobecné právne a politické podmienky v tejto krajine a to, či pôvodcovia prenasledovania, mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania podliehajú v praxi trestom v prípade, ak sa v dotknutej krajine preukáže, že nesú za to zodpovednosť. Z tohto dôvodu je dôležité, že ak žiadateľ preukáže, že existujú oprávnené dôvody nepovažovať krajinu za bezpečnú v jeho konkrétnych okolnostiach, určenie krajiny ako bezpečnej sa pre neho už nepovažuje za relevantné.

- (31) Členské štáty by mali preskúmať všetky žiadosti z vecného hľadiska, t. j. zhodnotiť, či je daný žiadateľ kvalifikovaný na medzinárodnú ochranu v súlade so smernicou [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica], pokiaľ táto smernica neustanovuje inak, najmä tam, kde možno *zaistiť*, že iná krajina *urobí* preskúmanie alebo *poskytne účinnú* ochranu. Členské štáty by najmä nemali byť povinné preskúmať vecné hľadisko žiadosti o medzinárodnú ochranu, ak prvá krajina priznala žiadateľovi postavenie utečenca alebo inú *dostupnú a účinnú* ochranu a žiadateľ bude spätne poslaný do tejto krajiny. **Členské štáty by mali takto postupovať iba v prípade, ak by konkrétny žiadateľ bol v bezpečí v príslušnej tretej krajine. [PDN 10]**
- (32) Členské štáty by tiež nemali byť povinné preskúmať vecné hľadisko žiadosti o medzinárodnú ochranu, ak sa kvôli dostatočnej väzbe žiadateľa na tretiu krajinu, ako ju definuje vnútroštátne právo, môže odôvodnene očakávať, že hľadá ochranu v tejto tretej krajine a existujú dôvody domnievať sa, že žiadateľ bude do tejto krajiny prijatý alebo opätovne prijatý. Členské štáty môžu postupovať na tomto základe, ak by konkrétny žiadateľ bol v bezpečí v tejto dotknutej tretej krajine. S cieľom zabrániť následnému pohybu žiadateľov, by sa mali stanoviť spoločné zásady, na základe ktorých budú členské štáty posudzovať alebo označovať tretie štáty ako bezpečné.

■ [PDN 11]

- (33) V súvislosti s odňatím postavenia utečenca alebo štatútu doplnkovej ochrany by mal členský štát zabezpečiť, aby osoby, ktoré požívajú výhody medzinárodnej ochrany, boli náležitým spôsobom informované o možnom prehodnotení ich postavenia a mali možnosť predložiť svoje stanovisko pred tým, ako orgány môžu prijať svoje odôvodnené rozhodnutie o odňatí ich postavenia.
- (34) To, že prijaté rozhodnutia o žiadosti o medzinárodnú ochranu a o odňatí postavenia utečenca alebo štatútu doplnkovej ochrany majú podliehať účinným opravným prostriedkom pred súdnym orgánom odráža základnú zásadu práva Únie.

- (35) V súlade s článkom 72 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa táto smernica nedotýka výkonu zodpovedností členských štátov za udržanie verejného poriadku a zabezpečenie vnútornej bezpečnosti.
- (36) Táto smernica sa nevzťahuje na konania medzi členskými štátmi, ktoré upravuje nariadenie (EÚ) č. [.../...] [, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (dublinské nariadenie)].
- (37) Žiadatelia, na ktorých sa vzťahuje nariadenie (EÚ) č. [.../...] [dublinské nariadenie] by mali mať prístup k základným zásadám a zárukám stanoveným v tejto smernici a osobitným zárukám podľa uvedeného nariadenia.
- (38) Vykonávanie tejto smernice by sa malo hodnotiť v pravidelných intervaloch.
- (39) Keďže cieľ tejto smernice, a to ustanoviť v členských štátoch minimálne štandardy pre konanie o priznávaní a odnímaní medzinárodnej ochrany, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu rozsahu a účinkov tejto činnosti ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec, ktorý je potrebný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (40) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska pripojeného k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.

- (41) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní so smernicou 2005/85/ES. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva zo smernice 2005/85/ES.
- (42) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu smernice stanovenej v prílohe II časti B do vnútroštátneho práva,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1 Účel

Účelom tejto smernice je stanoviť minimálne štandardy pre konanie členských štátov o priznávaní a odnímaní medzinárodnej ochrany podľa smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica].

Článok 2 Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice:

- a) „Ženevský dohovor“ znamená dohovor z 28. júla 1951 o právnom postavení utečencov, zmenený a doplnený newyorským protokolom z 31. januára 1967;
- b) „žiadosť“ alebo „žiadosť o medzinárodnú ochranu“ znamená žiadosť o ochranu od členského štátu podanú štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti, o ktorých je možné usudzovať, že žiadajú o priznanie postavenia utečenca alebo štatútu doplnkovej ochrany, a ktorí výslovne nežiadajú o iný druh ochrany mimo rozsahu pôsobnosti smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica], o ktorú je možné požiadať samostatne;
- c) „žiadateľ“ alebo „žiadateľ o medzinárodnú ochranu“ znamená štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti, ktorí podali žiadosť o medzinárodnú ochranu, s ohľadom na ktorú ešte nebolo prijaté konečné rozhodnutie;
- d) „žiadateľ s osobitnými potrebami“ znamená žiadateľa, v prípade ktorého sú z dôvodu veku, pohlavia, **sexuálnej orientácie, pohlavnej identity**, postihnutia, **telesnej alebo duševnej choroby** alebo následkov mučenia, znásilnenia, alebo inej závažnej formy psychického, fyzického alebo sexuálneho násillia potrebné osobitné záruky na to, aby mohol využívať práva a plniť povinnosti v súlade s touto smernicou; **[PDN 13]**
- e) „konečné rozhodnutie“ je rozhodnutie o tom, či sa štátnemu príslušníkovi tretej krajiny alebo osobe bez štátnej príslušnosti prizná postavenie utečenca alebo štatút doplnkovej ochrany na základe smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica], a ktoré už nepodlieha opravnému prostriedku v rámci kapitoly V tejto smernice bez ohľadu na to, či má tento opravný prostriedok účinok, ktorý umožňuje žiadateľom zostať v členskom štáte až do vyriešenia;

- f) „rozhodujúci orgán“ znamená akýkoľvek kvázi súdny alebo správny orgán v členskom štáte zodpovedný za preskúmanie žiadosti o medzinárodnú ochranu a príslušný na prijímanie rozhodnutí na prvom stupni o takýchto prípadoch, ak príloha I neustanovuje inak;
- g) „utečenec“ je štátny príslušník tretej krajiny alebo osoba bez štátnej príslušnosti, ktorí spĺňajú požiadavky článku 2 písm. d) smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica];
- h) „osoba oprávnená na doplnkovú ochranu“ znamená štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti, ktorí spĺňajú podmienky článku 2 písm. f) smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica];
- i) „medzinárodná ochrana“ znamená uznanie štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti členským štátom za utečenca alebo za osobu oprávnenú na doplnkovú ochranu;
- j) „postavenie utečenca“ znamená, že členský štát uzná štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti za utečenca;
- k) „štátút doplnkovej ochrany“ znamená uznanie štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osoby bez štátnej príslušnosti členským štátom za osobu oprávnenú na doplnkovú ochranu;
- l) „maloletý“ znamená štátneho príslušníka tretej krajiny alebo osobu bez štátnej príslušnosti, ktorí sú mladší ako 18 rokov;
- m) „maloletý bez sprievodu“ znamená maloletú osobu ako je definovaná článku 2 ods. 1 smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica];
- n) „zástupca“ znamená osobu vymenovanú príslušnými orgánmi za zákonného opatrovníka, ktorej úlohou je poskytovať pomoc a zastúpenie maloletému bez sprievodu s cieľom zaistiť najlepší záujem dieťaťa a v prípade potreby vykonávať v mene maloletého právne úkony;

- o) „odňatie medzinárodnej ochrany“ znamená rozhodnutie príslušného orgánu zrušiť, ukončiť alebo odmietnuť obnovenie postavenia utečenca alebo štatútu doplnkovej ochrany osobe v súlade so smernicou [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica];
- p) „zostať v členskom štáte“ znamená zostať na území členského štátu, v ktorom sa podala žiadosť o medzinárodnú ochranu alebo v ktorom sa táto žiadosť skúma, vrátane hraníc alebo tranzitných zón;
- q) **„nové skutočnosti a okolnosti“ znamenajú skutočnosti podporujúce podstatu žiadosti, ktoré by mohli prispieť k revízii skoršieho rozhodnutia. [PDN 15]**

Článok 3 Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na všetky žiadosti o medzinárodnú ochranu podané na území členských štátov, vrátane hraníc, teritoriálnych vôd a tranzitných zón, a na odňatie medzinárodnej ochrany.
2. Táto smernica sa neuplatňuje na prípady žiadostí o diplomatický alebo územný azyl predložené zastupiteľstvám členských štátov.
3. Členské štáty môžu rozhodnúť uplatňovať túto smernicu v konaniach pri rozhodovaní o žiadostiach o akýkoľvek druh medzinárodnej ochrany, ktorá nepatrí do rozsahu pôsobnosti smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica].

Článok 4 Zodpovedné orgány

1. Členské štáty určia pre všetky konania rozhodujúci orgán, ktorý bude zodpovedný za príslušné preskúmanie žiadostí v súlade s touto smernicou. Členské štáty zabezpečia, aby mal tento orgán k dispozícii dostatočný počet spôsobilých a špecializovaných pracovníkov na vykonávanie svojich úloh v rámci stanovených lehôt. Na tento účel členské štáty vytvoria programy základnej a nadväznej odbornej prípravy pre pracovníkov poverených skúmaním žiadostí a prijímaním rozhodnutí o medzinárodnej ochrane.
2. Odborná príprava uvedená v odseku 1 zahŕňa najmä:
 - a) hmotné a procesné pravidlá v oblasti medzinárodnej ochrany a ľudských práv stanovené v príslušných medzinárodných nástrojoch a nástrojoch Únie vrátane zásady zákazu vyhostenia alebo vrátenia a zásady nediskriminácie;
 - b) *problematiku žiadateľov s osobitnými potrebami podľa článku 2 písm. d); [PDN 16]*
 - c) zohľadňovanie otázok súvisiacich s pohlavím, *sexuálnou orientáciou*, traumou a vekom, *s osobitnou pozornosťou venovanou maloletým bez sprievodu; [PDN 17]*
 - d) využívanie informácií o krajine pôvodu;
 - e) metódy vedenia osobného pohovoru vrátane medzikultúrnej komunikácie;
 - f) zisťovanie a dokumentáciu symptómov a príznakov mučenia;
 - g) posudzovanie dôkazov vrátane zásady, podľa ktorej sa v prípade pochybností rozhoduje v prospech žiadateľa;
 - h) otázky súvisiace s judikatúrou, ktorá sa vzťahuje na skúmanie žiadostí o medzinárodnú ochranu.
3. Členské štáty však môžu stanoviť iný zodpovedný orgán na účely konania v prípadoch podľa nariadenia (EÚ) č. [.../...] [dublinské nariadenie].

4. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, ak bol podľa odseku 3 určený orgán, mal personál tohto orgánu primerané vedomosti **a** aby dostal potrebné školenie, aby mohol pri vykonávaní tejto smernice plniť svoje povinnosti. **[PDN 18]**
5. Žiadosti o medzinárodnú ochranu podané v členskom štáte orgánom iného členského štátu, ktoré v tomto členskom štáte vykonávajú hraničné alebo imigračné kontroly, rieši členský štát, na území ktorého bola žiadosť podaná.

Článok 5

Priaznivejšie ustanovenia

Členské štáty môžu zaviesť alebo si ponechať priaznivejšie štandardy pre konanie o priznávaní a odnímaní medzinárodnej ochrany, ak sú tieto štandardy zlučiteľné s touto smernicou.

KAPITOLA II ZÁKLADNÉ ZÁSADY A ZÁRUKY

Článok 6

Prístup ku konaniu

1. Členské štáty určia príslušné orgány zodpovedné za prijímanie a registráciu žiadostí o medzinárodnú ochranu. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 5, 6, 7 a 8, členské štáty môžu vyžadovať, aby sa žiadosti o medzinárodnú ochranu podávali osobne a/alebo na určenom mieste.
2. Členské štáty zabezpečia, aby osoba, ktorá si želá podať žiadosť o medzinárodnú ochranu, mala skutočnú možnosť predložiť žiadosť príslušnému orgánu čo najskôr. ***Ak žiadatelia nemôžu podať žiadosť osobne, členské štáty postupujú tak, aby zákonný zástupca mohol podať žiadosť v mene žiadateľa.*** **[PDN 19]**
3. Členské štáty zabezpečia, aby každá dospelá osoba spôsobilá na právne úkony mala právo podať vo svojom vlastnom mene žiadosť o medzinárodnú ochranu.

4. Členské štáty môžu ustanoviť, že žiadateľ môže podať žiadosť v mene osôb, ktoré sú na ňom závislé. V takom prípade členské štáty zabezpečia súhlas dospelej závislej osoby so žiadosťou podanou v jej mene, pričom ak tento súhlas odmietne, bude mať príležitosť podať žiadosť vo svojom vlastnom mene.

Súhlas sa vyžaduje v čase podania žiadosti alebo najneskôr pri osobnom pohovore s touto dospelou závislou osobou. Pred vyžiadanim súhlasu je každá dospelá osoba spomedzi uvedených osôb súkromne informovaná o príslušných procesných dôsledkoch a o jej práve podať samostatnú žiadosť o medzinárodnú ochranu.

5. Členské štáty zabezpečia, aby mal maloletý právo podať žiadosť o medzinárodnú ochranu buď vo vlastnom mene, ***pokiaľ je podľa vnútroštátneho práva spôsobilý na právne úkony***, alebo prostredníctvom svojich ***zákonných zástupcov alebo ich splnomocnených zástupcov***. ***Vo všetkých ostatných prípadoch sa uplatňuje odsek 6.*** [PDN 20]
6. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány uvedené v článku 10 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území¹, mali právo podať žiadosť o medzinárodnú ochranu v mene maloletého bez sprievodu, ak sa tieto orgány na základe individuálneho posúdenia jeho osobnej situácie domnievajú, že maloletý môže potrebovať ochranu podľa smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica].
7. Členské štáty môžu vo vnútroštátnych právnych predpisoch určiť:
 - a) v ktorých prípadoch smie maloletý podať žiadosť vo svojom vlastnom mene;
 - b) v ktorých prípadoch je potrebné, aby žiadosť maloletého bez sprievodu podal zástupca, ako je to ustanovené v článku 21 ods. 1 písm. a).

■ [PDN 21]

¹ Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 98.

8. Členské štáty zabezpečia, aby sa pohraničnej strážii, polícii a imigračným úradom, ako aj pracovníkom zariadení určených na zadržanie poskytli pokyny a potrebná odborná príprava na *uznávanie, registráciu a postúpenie* žiadostí o medzinárodnú ochranu. Ak sú tieto orgány určené ako príslušné orgány podľa odseku 1, v pokynoch sa stanoví povinnosť zaregistrovať žiadosť. V ostatných prípadoch sa v pokynoch vyžaduje, aby sa žiadosť postúpila orgánu, ktorý je príslušný pre registráciu, spolu so všetkými náležitými informáciami. **[PDN 22]**

Členské štáty zabezpečia, aby všetky ostatné orgány, v prípade ktorých je pravdepodobné, že sa ne obrátia osoby, ktoré chcú podať žiadosť o medzinárodnú ochranu, boli schopné tejto osobe poradiť, ako a kde môže túto žiadosť podať a/alebo môžu od týchto orgánov vyžadovať, aby žiadosť postúpili príslušnému orgánu.

9. Príslušné orgány zaregistrujú žiadosť o medzinárodnú ochranu do 72 hodín od chvíle, kedy osoba vyjadrila svoje želanie požiadať o medzinárodnú ochranu podľa pododseku 1 odseku 8.

Článok 7

Poskytovanie informácií a poradenstvo na hraničných priechodoch a v zariadeniach určených na zadržanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby informácie o postupoch použiteľných na účely podania žiadosti o medzinárodnú ochranu boli prístupné:
 - a) na hraničných priechodoch, vrátane tranzitných zón, na vonkajších hraniciach; a
 - b) v zariadeniach určených na zadržanie.
2. Členské štáty zabezpečia tlmočenie, aby sa zaistila komunikácia medzi osobami, ktoré si želajú podať žiadosť o medzinárodnú ochranu, a príslušníkmi pohraničnej stráže alebo pracovníkmi zariadení určených na zadržanie.

3. Členské štáty zabezpečia, aby organizácie poskytujúce *právnú pomoc a/alebo zastúpenie* žiadateľom o medzinárodnú ochranu mali *okamžitý* prístup na hraničné priechody vrátane tranzitných zón a do zariadení určených na zadržanie ■ . [PDN 23]

Členské štáty môžu stanoviť pravidlá upravujúce prítomnosť týchto organizácií na miestach uvedených týmto článkom, *ak tým neobmedzia prístup žiadateľov k poradenstvu a konzultáciám*. [PDN 24]

Článok 8

Právo zostať v členskom štáte počas preskúmania žiadosti

1. Žiadateľom musí byť umožnené zostať v členskom štáte, výlučne na účely tohto konania dovtedy, kým rozhodujúci orgán neprijme *konečné* rozhodnutie, *a to aj v prípade, ak žiadateľ podá odvolanie, a tak dlho, ako mu to príslušný súdny orgán povolí*. Toto právo zostať nezakladá nárok na povolenie na pobyt. [PDN 25]
2. Členské štáty môžu urobiť výnimku len v prípade, ak osoba podá následnú žiadosť podľa článku 34 ods. 7, alebo ak príslušnú osobu podľa situácie odovzdajú alebo vydajú buď inému členskému štátu, ako sú povinné na základe rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi¹ alebo inak, alebo ak ju odovzdajú alebo vydajú tretej krajine, s výnimkou krajiny pôvodu dotknutej osoby, alebo medzinárodným trestným súdnym orgánom.
3. Členský štát môže vydať žiadateľa do tretej krajiny podľa odseku 2 len vtedy, keď ■ výsledkom rozhodnutia o vydaní nebude priame alebo nepriame vyhostenie alebo vrátenie v rozpore s medzinárodnými záväzkami členského štátu *alebo vystavenie žiadateľa neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu po príchode do tretej krajiny*. [PDN 26]

¹ Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1.

Článok 9

Požiadavky na preskúmanie žiadostí

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa žiadosť o medzinárodnú ochranu nezamietla ani nevyhlásila z preskúmania výlučne z toho dôvodu, že sa nepodala v najskoršom možnom termíne.
2. Žiadosti o medzinárodnú ochranu sa najprv preskúmajú s cieľom určiť, či žiadatelia spĺňajú podmienky na priznanie postavenia utečenca. Ak tomu tak nie je, preskúmajú sa s cieľom určiť, či sú žiadatelia oprávnení na doplnkovú ochranu.
3. Členské štáty zabezpečia, aby rozhodujúci orgán prijal rozhodnutie o žiadosti o medzinárodnú ochranu po primeranom preskúmaní. Na tento účel členské štáty zabezpečia, aby:
 - a) aby sa žiadosti skúmali a rozhodnutia prijímali individuálne, objektívne a nestranne;
 - b) aby sa získavali presné a aktuálne informácie z rôznych zdrojov, ako sú Úrad vysokého komisára OSN pre utečencov (UNHCR), Európsky podporný úrad pre azyl *a medzinárodné organizácie pôsobiace v oblasti ľudských práv*, pokiaľ ide o všeobecnú situáciu panujúcu v krajinách pôvodu žiadateľov a v prípade potreby aj v krajinách, cez ktoré prechádzali, a aby sa takéto informácie sprístupnili personálu zodpovednému za preskúmanie žiadostí a prijímanie rozhodnutí, ako aj žiadateľovi a jeho právnomu poradcovi, ak rozhodujúci orgán tieto informácie zohľadňuje pri prijímaní rozhodnutia; [PDN 27]
 - c) aby personál skúmajúci žiadosti a prijímajúci rozhodnutia mal vedomosti, pokiaľ ide o príslušné štandardy uplatniteľné v oblasti azylového a utečeneckého práva *a práva v oblasti ľudských práv, a aby absolvoval program základnej a nadväznej odbornej prípravy uvedený v článku 4 ods. 1*; [PDN 28]

- d) aby personál skúmajúci žiadosti a prijímajúci rozhodnutia bol poučený a mal v prípade potreby možnosť poradiť sa s odborníkmi na osobitné otázky, ako sú otázky týkajúce sa zdravia, kultúrne otázky, problematika detí, otázky rodovej rovnosti, **náboženstva alebo sexuálnej orientácie**; [PDN 29]
 - e) **aby žiadateľ a jeho právny poradca mali prístup k informáciám poskytovaným odborníkmi uvedenými v písmene d).** [PDN 30]
4. Orgány uvedené v kapitole V majú prostredníctvom rozhodujúceho orgánu alebo prostredníctvom žiadateľa alebo inak prístup k informáciám uvedeným v odseku 3 písm. b) potrebným na plnenie svojich úloh.
 5. Členské štáty stanovia pravidlá o preklade dokumentov potrebných na preskúmanie žiadosti.

Článok 10

Požiadavky na rozhodnutie rozhodujúceho orgánu

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa rozhodnutia o žiadostiach o medzinárodnú ochranu vydávali písomne.
2. Členské štáty tiež zabezpečia, aby sa v prípade zamietnutia **alebo schválenia** žiadosti, pokiaľ ide o postavenie utečenca a/alebo štatút doplnkovej ochrany, v rozhodnutí **pri jeho vydaní jasným spôsobom** písomne uviedli skutkové a právne dôvody a informácie o tom, ako možno napadnúť zamietavé rozhodnutie **a aby príjemca písomne potvrdil jeho prevzatie.** [PDN 31]

■ [PDN 32]

3. Na účely článku 6 ods. 4, a kedykoľvek sa žiadosť opiera o tie isté dôvody, môže členský štát prijať len jedno rozhodnutie týkajúce sa všetkých závislých osôb.
4. Odsek 3 sa neuplatňuje v prípadoch, keď sprístupnenie informácií o osobitnej situácii osoby členom jej rodiny môže ohroziť záujmy tejto osoby vrátane prípadov prenasledovania z dôvodu pohlavia, **sexuálnej orientácie, pohlavnej identity a/alebo veku.** V takýchto prípadoch sa dotknutej osobe vydá samostatné rozhodnutie. [PDN 33]

Článok 11

Záruky pre žiadateľov o medzinárodnú ochranu

1. Pokiaľ ide o konania stanovené v kapitole III, členské štáty zabezpečia, aby všetci žiadatelia o medzinárodnú ochranu mali nasledujúce záruky:
 - a) musia byť informovaní v jazyku, *ktorému rozumejú alebo* o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu budú rozumieť, o konaní, ktoré bude nasledovať, a o ich právach a povinnostiach počas tohto konania a o možných dôsledkoch neplnenia ich povinností a nespôlpracovania s orgánmi. Musia byť informovaní o časovom rámci, ako aj o prostriedkoch, ktoré majú k dispozícii na splnenie povinnosti predložiť prvky uvedené v článku 4 smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica]. Táto informácia sa poskytuje včas, aby si mohli uplatniť práva, ktoré im zaručuje táto smernica, a aby mohli splniť povinnosti opísané v článku 12; **[PDN 34]**
 - b) vždy, keď je to potrebné, im musia byť poskytnuté služby tlmočníka, aby mohli predložiť svoj prípad príslušným orgánom. Členské štáty budú považovať za potrebné poskytnúť tieto služby prinajmenšom vtedy, keď rozhodujúci orgán vyzve žiadateľa, aby sa dostavil na pohovor, ako je uvedené v článkoch 13, 14, 15, 16 a 31 a príslušné oznámenie nemožno zabezpečiť bez týchto služieb. V tomto prípade a v iných prípadoch, kedy príslušný orgán predvolá žiadateľa, sa tieto služby budú platiť z verejných fondov;
 - c) nesmie sa im odmietnuť príležitosť komunikovať s Úradom vysokého komisára OSN pre utečencov alebo s akoukoľvek inou organizáciou poskytujúcou právne poradenstvo alebo konzultácie žiadateľom o azyl v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tohto členského štátu;
 - d) musia dostať v primeranom čase oznámenie o rozhodnutí rozhodujúceho orgánu o ich žiadosti o medzinárodnú ochranu. Ak žiadateľa zákonne zastupuje právny alebo iný poradca, členský štát sa môže rozhodnúť, že dá toto oznámenie o rozhodnutí tomuto poradcovi namiesto žiadateľovi o medzinárodnú ochranu;

- e) musia byť informovaní o rozhodnutí rozhodujúceho orgánu v jazyku, **ktorému rozumejú alebo** o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu budú rozumieť, ak im nepomáha ani ich nezastupuje právny ani iný poradca. Súčasťou poskytnutej informácie bude informácia o tom, ako napadnúť zamietavé rozhodnutie podľa ustanovení článku 10 ods. 2. **[PDN 35]**
2. Pokiaľ ide o konania stanovené v kapitole V, členské štáty zabezpečia, aby všetci žiadatelia mali rovnaké záruky, ako sú záruky uvedené v odseku 1 písm. b), c) a d) tohto článku.

Článok 12

Povinnosti žiadateľov o medzinárodnú ochranu

1. Žiadatelia o medzinárodnú ochranu **majú povinnosť spolupracovať – v rozsahu svojich fyzických a duševných schopností – pri objasňovaní skutkového stavu a oznámiť príslušným orgánom svoju totožnosť, štátnu príslušnosť a ostatné prvky uvedené v článku 4 ods. 2 smernice [...]/.../EÚ** [kvalifikačná smernica]. **V prípade, že žiadateľ nemá platný pas ani náhradný doklad, je jeho povinnosťou spolupracovať pri obstarávaní identifikačného dokladu. Pokiaľ môže žiadateľ počas preskúmania žiadosti zostať v členskom štáte pod medzinárodnou ochranou, nemusí kontaktovať úrady krajiny pôvodu, ak sú obavy zo stíhania týmto štátom.** Členské štáty môžu žiadateľom uložiť ďalšie povinnosti týkajúce sa spolupráce s príslušnými orgánmi, pokiaľ sú tieto povinnosti potrebné na spracovanie žiadosti. **[PDN 36]**
2. Členský štát môže stanoviť najmä:
 - a) aby sa od žiadateľa vyžadovalo, aby podával príslušným orgánom správy alebo aby sa osobne dostavil buď bezodkladne, alebo v určený čas;
 - b) aby bol žiadateľ povinný predložiť dokumenty, ktoré vlastní, ktoré súvisia s preskúmaním žiadosti, ako napríklad svoj pas;

- c) aby sa od žiadateľa vyžadovalo, aby informoval príslušné orgány o svojom aktuálnom mieste bydliska alebo adrese a aby ich čo najskôr informoval o ich zmene. Členský štát môže stanoviť, aby bol žiadateľ povinný prijať akékoľvek oznámenie na poslednom mieste bydliska alebo na poslednej adrese, ktorú uviedol;
- d) príslušné orgány môžu prehliadať žiadateľa i veci, ktoré má so sebou, ak prehliadku vykonáva osoba rovnakého pohlavia, **ktorá rešpektuje jeho vek a kultúru a v plnej miere rešpektuje zásadu ľudskej dôstojnosti a fyzickej a duševnej integrity**; [PDN 37]
- e) príslušné orgány môžu žiadateľa odfotografovať; a
- f) príslušné orgány môžu zaznamenať ústne výpovede žiadateľa za predpokladu, že bol o tom vopred informovaný.

Článok 13 Osobný pohovor

1. Skôr než rozhodujúci orgán prijme rozhodnutie, žiadateľ dostane príležitosť na osobný pohovor o jeho žiadosti o medzinárodnú ochranu **v jazyku, ktorému rozumie**, s osobou, ktorá je podľa vnútroštátneho práva príslušná uskutočňovať takéto pohovory. Pohovory týkajúce sa **prípustnosti žiadosti o medzinárodnú ochranu** a vecnej stránky žiadosti o medzinárodnú ochranu vždy vykonávajú pracovníci rozhodujúceho orgánu. [PDN 38]

V prípade, keď osoba podala žiadosť o medzinárodnú ochranu v mene osôb, ktoré sú na nej závislé, musí sa každej dospeléj osobe, s ktorou je žiadateľ spriaznený, poskytnúť možnosť vyjadriť súkromne svoj názor a zúčastniť sa pohovoru vo veci jej žiadosti.

Členské štáty **určia** vo vnútroštátnych právnych predpisoch, v ktorých prípadoch sa poskytne príležitosť na osobný pohovor maloletému, **pričom sa riadne zohľadní najlepší záujem dieťaťa a jeho osobitné potreby**. [PDN 39]

2. Osobný pohovor týkajúci sa vecnej stránky žiadosti sa nemusí uskutočniť, ak:
- a) rozhodujúci orgán môže prijať kladné rozhodnutie, pokiaľ ide o priznanie postavenie utečenca, na základe dôkazov, ktoré sú k dispozícii, alebo
 - b) je **rozhodujúci** orgán toho názoru, že žiadateľ nie je na pohovor pripravený alebo ho nie je schopný *absolvovať* v dôsledku pretrvávajúcich okolností, ktoré sú mimo žiadateľovej kontroly. V prípade pochybností sa **rozhodujúci** orgán poradí s lekárskeym expertom s cieľom určiť, či je tento stav prechodný alebo trvalý.
[PDN 40]

Ak **rozhodujúci orgán** podľa písmena b) neposkytne príležitosť na osobný pohovor alebo ho, kde to prichádza do úvahy, neposkytne závislej osobe, **rozhodujúci orgán umožní** tomuto žiadateľovi alebo tejto závislej osobe **zmeniť termín osobného pohovoru a** predložiť ďalšie informácie. [PDN 41]

█ [PDN 42]

- 3. Neuskutočnenie osobného pohovoru podľa odseku 2 písm. b) nemá nepriaznivý vplyv na rozhodnutie rozhodujúceho orgánu.
- 4. Bez ohľadu na článok 25 ods. 1 môže členský štát pri rozhodovaní o žiadosti o medzinárodnú ochranu vziať do úvahy tú skutočnosť, že žiadateľ sa na osobný pohovor nedostavil, pokiaľ na toto nedostavenie nemal náležitý dôvod.

Článok 14

Požiadavky na osobný pohovor

1. Osobný pohovor sa za normálnych okolností uskutoční bez prítomnosti rodinných príslušníkov, pokiaľ rozhodujúci orgán nepovažuje prítomnosť ostatných rodinných príslušníkov za potrebnú kvôli náležitému preskúmaniu.
2. Osobný pohovor sa uskutoční za takých podmienok, aby bola zabezpečená primeraná dôvernosť.
3. Členské štáty prijímú primerané kroky na zabezpečenie toho, aby sa osobné pohovory uskutočňovali za takých podmienok, ktoré umožňujú žiadateľom predložiť dôvody svojej žiadosti vyčerpávajúcim spôsobom. Na tento účel členské štáty zabezpečia, aby:
 - a) osoba, ktorá vedie pohovor, bola **kvalifikovaná, vyškolená a** spôsobilá, aby mohla brať do úvahy osobné **a** všeobecné okolnosti súvisiace so žiadosťou vrátane kultúrneho pôvodu žiadateľa, **jeho pohlavia, sexuálnej orientácie, pohlavnej identity** alebo zraniteľnosti; [PDN 43]
 - b) vždy, keď je to možné, pohovor so žiadateľom viedla osoba rovnakého pohlavia, ak o to dotknutý žiadateľ požiada;
 - c) bol vybraný spôsobilý tlmočník, ktorý je schopný zabezpečiť primeranú komunikáciu medzi žiadateľom a osobou, ktorá vedie pohovor, **a ktorý dodržiava etický kódex vymedzujúci práva a povinnosti tlmočníka**. Komunikácia nemusí nevyhnutne prebiehať v jazyku, ktorému dáva prednosť žiadateľ, ak existuje iný jazyk, ktorému žiadateľ rozumie a v ktorom je schopný jasne komunikovať. Vždy, keď je to možné, členské štáty zabezpečia tlmočníka rovnakého pohlavia, ak o to žiadateľ požiada; [PDN 44]

- d) osoba, ktorá vedie pohovor týkajúci sa vecnej stránky žiadosti o medzinárodnú ochranu, nebola uniformovaná;
- e) pohovory s maloletými prebiehali vo forme prispôsobenej deťom *a boli vedené osobou s potrebnými znalosťami osobitných potrieb a práv maloletých.* [PDN 45]

4. Členské štáty môžu stanoviť pravidlá prítomnosti tretích osôb na osobnom pohovore.

Článok 15

Obsah osobného pohovoru

Pri vedení osobného pohovoru týkajúceho sa vecnej stránky žiadosti o medzinárodnú ochranu rozhodujúci orgán zabezpečí, aby mal žiadateľ primeranú príležitosť predložiť prvky potrebné na zdôvodnenie jeho žiadosti o medzinárodnú ochranu v súlade s článkom 4 ods. 1 a 2 smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica]. Na tento účel členské štáty zabezpečia, aby:

- a) otázky položené žiadateľovi boli relevantné na účely posúdenia toho, či žiadateľ potrebuje medzinárodnú ochranu v súlade so smernicou [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica];
- b) mal žiadateľ primeranú príležitosť podať vysvetlenie týkajúce sa prvkov potrebných na zdôvodnenie žiadosti, ktoré môžu chýbať, alebo nezrovnalostí a/alebo rozporov vo svojich vyhláseniach.

Článok 16

Prepis osobných pohovorov a správa z osobných pohovorov

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa vyhotovil prepis každého osobného pohovoru.
2. Členské štáty na konci osobného pohovoru požiadajú žiadateľa o schválenie obsahu prepisu. Na tento účel členské štáty zabezpečia, aby mal žiadateľ príležitosť vyjadriť sa a/alebo poskytnúť vysvetlenie k akýmkoľvek chybám v preklade alebo prípadom nesprávneho pochopenia, ktoré sa nachádzajú v prepise.
3. Ak žiadateľ odmietne schváliť obsah prepisu, dôvody tohto odmietnutia sa uvedú v žiadateľovom spise.

Ak žiadateľ odmietne schváliť obsah prepisu, nebráni to rozhodujúcemu orgánu prijať rozhodnutie o jeho žiadosti.

4. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1 a 2, môžu členské štáty zabezpečiť, aby sa vyhotovila písomná správa o osobnom pohovore obsahujúca aspoň základné informácie týkajúce sa žiadosti, ktoré žiadateľ uviedol. V takýchto prípadoch členské štáty zabezpečia, aby bol k správe pripojený prepis osobného pohovoru.
5. Členské štáty zabezpečia, aby žiadatelia mali včas prístup k prepisu a v náležitých prípadoch k správe o osobnom pohovore predtým, než rozhodujúci orgán prijme rozhodnutie.

Článok 17
Súdno-lekárske správy

1. Členské štáty umožnia na žiadosť žiadateľov vykonanie lekárskej prehliadky, aby mohli podložiť tvrdenia týkajúce sa prenasledovania alebo vážneho bezprávia v minulosti. Na tento účel členské štáty poskytnú žiadateľom primeranú lehotu na predloženie lekárskeho osvedčenia rozhodujúcemu orgánu.
2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, ak existujú primerané dôvody domnievať sa, že žiadateľ trpí post-traumatickou stresovou poruchou, rozhodujúci orgán so súhlasom žiadateľa zabezpečí vykonanie lekárskej prehliadky.
3. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia s cieľom zaistiť, aby sa na účely lekárskej prehliadky uvedenej v odseku 2 vypracoval nestranný a kvalifikovaný lekársky znalecký posudok *a aby sa v prípade, že žiadateľom je maloletý, vybrala menej invazívna lekárska prehliadka.* [PDN 46]
4. Členské štáty stanovujú ďalšie pravidlá a opatrenia týkajúce sa zisťovania a dokumentácie symptómov mučenia alebo iných foriem fyzického, sexuálneho alebo psychického násillia, ktoré sú potrebné na uplatňovanie tohto článku.
5. Členské štáty zabezpečia, aby sa osobám, ktoré vedú pohovory so žiadateľmi v súlade s touto smernicou, poskytla odborná príprava v oblasti zisťovania symptómov mučenia.
6. Výsledky lekárskeho prehliadok uvedených v odsekoch 1 a 2 posúdi rozhodujúci orgán spolu s ostatnými prvkami žiadosti. Zohľadnia sa najmä pri posudzovaní toho, či sú tvrdenia žiadateľa dôveryhodné a dostačujúce.

Článok 18

Právo *na poradenstvo o procesných a právnych otázkach*, na právnu pomoc a zastúpenie [PDN 47]

1. Žiadateľom o medzinárodnú ochranu sa poskytne možnosť poradiť sa vo všetkých fázach konania, a to aj po vydaní zamietavého rozhodnutia, účinným spôsobom o veciach súvisiacich s ich žiadosťou o medzinárodnú ochranu s právnym alebo iným poradcom, ktorého ako takého pripúšťa alebo povoľuje vnútroštátne právo.
2. Členské štáty na požiadanie zabezpečia bezplatnú právnu pomoc a/alebo zastúpenie v súvislosti s vecami podliehajúcimi odseku 3. Na tento účel členské štáty:
 - a) poskytnú **bezplatné poradenstvo o procesných a právnych otázkach** v rámci konaní podľa kapitoly III. Jeho súčasťou musí byť aspoň poskytnutie informácií o konaniach žiadateľovi vzhľadom na jeho osobitnú situáciu, **príprava potrebných procesných dokumentov, a to aj počas osobného pohovoru**, a poskytnutie vysvetlení týkajúcich sa skutkových a právnych dôvodov v prípade zamietavého rozhodnutia. **Toto poradenstvo môžu poskytovať kvalifikované mimovládne organizácie alebo kvalifikovaní odborníci**; [PDN 48]
 - b) zaistia bezplatnú právnu **pomoc a zastúpenie** v rámci konaní podľa kapitoly V. Jej súčasťou je aspoň vypracovanie požadovaných procesných dokumentov a účasť na pojednávaní pred súdnym orgánom prvého stupňa v mene žiadateľa. [PDN sa netýka všetkých jazykových verzií]
3. Členské štáty môžu vo svojom vnútroštátnom práve zakotviť bezplatné poskytnutie právnej pomoci a/alebo zastúpenia:
 - a) len pre tých, ktorí nemajú dostatok prostriedkov; a/alebo
 - b) len **pokiaľ ide o služby poskytnuté právnymi alebo inými poradcami** osobitne **určenými** vnútroštátnym právom na to, aby pomáhali žiadateľom o medzinárodnú ochranu a/alebo ich zastupovali. [PDN 50]

Pokiaľ ide konania ustanovené v kapitole V, členské štáty sa môžu rozhodnúť, že budú poskytovať bezplatnú právnu pomoc a/alebo zastúpenie žiadateľom len v prípade, keď je táto pomoc potrebná na zabezpečenie ich účinného prístupu k spravodlivosti. Členské štáty zabezpečia, aby sa právna pomoc a/alebo zastúpenie poskytnuté podľa tohto odseku svojvoľne neobmedzovali. **Členské štáty sa môžu rozhodnúť poskytovať túto právnu pomoc a/alebo zastúpenie len v tom prípade, ak je podľa posúdenia súdu dostatočná pravdepodobnosť úspechu.** [PDN 51]

4. Členské štáty môžu upraviť pravidlá o predpísanom postupe pri podávaní a spracovaní týchto žiadostí o právnu pomoc a/alebo zastúpenie.
5. Členské štáty **povolia a uľahčia poskytovanie bezplatnej právnej pomoci a/alebo zastúpenia** žiadateľom o medzinárodnú ochranu v rámci konaní ustanovených v kapitole III a/alebo kapitole V **mimovládnyimi organizáciami.** [PDN 52]
6. Členské štáty môžu tiež:
 - a) zaviesť peňažné alebo časové obmedzenia poskytovania bezplatnej právnej pomoci alebo bezplatného zastúpenia za predpokladu, že tieto obmedzenia nebudú znamenať svojvoľné obmedzenia prístupu k právnej pomoci a/alebo k zastúpeniu;
 - b) ustanoviť, že, pokiaľ ide o poplatky a iné náklady, nebude zaobchádzanie so žiadateľmi vo veciach týkajúcich sa právnej pomoci priaznivejšie ako všeobecne zavedené zaobchádzanie s vlastnými štátnymi príslušníkmi.
7. Členské štáty môžu požadovať plnú alebo čiastočnú kompenzáciu všetkých nákladov, ak a keď sa žiadateľova finančná situácia značne zlepšila, alebo ak sa rozhodnutie o poskytnutí týchto výhod prijalo na základe nepravdivých informácií, ktoré žiadateľ poskytol.

Článok 19

Rozsah právnej pomoci a zastúpenia

1. Členské štáty zabezpečia právnemu alebo inému poradcovi, ktorého ako takého pripúšťa alebo povoľuje vnútroštátne právo a ktorý pomáha žiadateľovi o medzinárodnú ochranu alebo ho zastupuje podľa ustanovení vnútroštátneho práva, prístup k informáciám v žiadateľovom spise, na základe ktorých je alebo bude prijaté rozhodnutie.

Členské štáty môžu urobiť výnimku v prípade, ak by sprístupnením informácií alebo zdrojov ohrozili národnú bezpečnosť, bezpečnosť organizácií alebo osôb, ktoré tieto informácie poskytli, alebo bezpečnosť osôb, ktorých sa tieto informácie týkajú, alebo ak príslušné orgány členských štátov majú záujem na vyšetrovaní týkajúcom sa preskúmania žiadosti o medzinárodnú ochranu, alebo ak by sa tým poškodili medzinárodné vzťahy členských štátov. V týchto prípadoch členské štáty:

- a) poskytnú prístup k daným informáciám alebo zdrojom aspoň právnemu poradcovi alebo inému poradcovi, ktorí podstúpili bezpečnostnú preverku, pokiaľ sú informácie dôležité pre preskúmanie žiadosti alebo prijatie rozhodnutia o odňatí medzinárodnej ochrany;
 - b) umožnia prístup k príslušným informáciám alebo zdrojom orgánom uvedeným v kapitole V.
2. Členské štáty zabezpečia, aby právny alebo iný poradca, ktorý pomáha žiadateľovi o medzinárodnú ochranu alebo ho zastupuje, mal prístup do uzavretých oblastí, ako sú internačné tábory a tranzitné zóny, na účely konzultácie s príslušným žiadateľom.

Členské štáty môžu obmedziť možnosť navštevovania žiadateľa v uzavretých oblastiach, len ak je toto obmedzenie v dôsledku vnútroštátneho práva objektívne potrebné kvôli bezpečnosti, verejnému poriadku alebo administratívnej správe oblasti alebo kvôli zabezpečeniu efektívneho preskúmania žiadosti za predpokladu, že sa prístup právneho alebo iného poradcu týmto vážne neobmedzí alebo neznemožní.

3. Členské štáty umožnia žiadateľovi, aby si na osobný pohovor prizval právneho alebo iného poradcu **alebo kvalifikovaného odborníka**, ktorý je ako taký prípustný alebo povolený podľa vnútroštátnych právnych predpisov. [PDN 53]
4. Členské štáty môžu stanoviť pravidlá upravujúce prítomnosť právnych alebo iných poradcov pri všetkých pohovoroch v rámci konania bez toho, aby bol dotknutý tento článok alebo článok 21 ods. 1 písm. b).

Členské štáty môžu vyžadovať prítomnosť žiadateľa na osobnom pohovore aj v prípade, ak ho podľa podmienok vnútroštátneho práva takýto právny alebo iný poradca zastupuje a môžu vyžadovať, aby žiadateľ odpovedal na položené otázky osobne.

Neprítomnosť právneho alebo iného poradcu nebráni rozhodujúcemu orgánu uskutočniť osobný pohovor so žiadateľom bez toho, aby bol dotknutý článok 21 ods. 1 písm. b).

Článok 20

Žiadatelia s osobitnými potrebami

1. ***V súlade s článkom 21 smernice [...]/EÚ [stanovujúcej minimálne štandardy pre prijímanie žiadateľov o azyl (smernica o podmienkach prijímania)], členské štáty stanovujú vo vnútroštátnom práve postupy, ktoré umožnia overiť už v okamihu podania žiadosti o medzinárodnú ochranu, či žiadateľ má osobitné potreby, ako aj uviesť charakter týchto potrieb.*** [PDN 54]
2. Členské štáty prijímajú vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, aby žiadatelia s osobitnými potrebami mali príležitosť predložiť prvky žiadosti v čo najúplnejšej forme a so všetkými dostupnými dôkazmi. V prípade potreby sa im poskytne predĺžená lehota, aby sa im umožnilo predložiť dôkazy alebo vykonať iné nevyhnutné kroky v rámci konania.

3. V prípadoch, keď sa rozhodujúci orgán domnieva, že žiadateľ bol podrobený mučeniu, znásilnený alebo vystavený iným závažným formám psychického, fyzického alebo sexuálneho násillia v zmysle článku 21 smernice [.../.../EÚ] [smernica o podmienkach prijímania], sa žiadateľovi poskytne dostatočný čas a príslušná podpora na prípravu na osobný pohovor týkajúci sa vecnej stránky jeho žiadosti. ***Osobitná pozornosť sa venuje tým žiadateľom, ktorí na začiatku neuviedli svoju sexuálnu orientáciu.*** [PDN 55]
4. Ustanovenia článku 28 ods. 6 a 7 sa nevzťahujú na žiadateľov uvedených v odseku 3 tohto článku.
5. ***V súlade s podmienkami stanovenými v článku 18 žiadatelia s osobitnými potrebami využívajú bezplatnú právnu pomoc vo všetkých konaniach ustanovených v tejto smernici.*** [PDN 56]

Článok 21

Záruky pre maloletých bez sprievodu

1. S ohľadom na všetky konania uvedené v tejto smernici a bez toho, aby boli dotknuté články 13, 14 a 15, členské štáty:
 - a) ***okamžite*** prijímú opatrenia na zabezpečenie toho, aby v súvislosti s podaním a preskúmaním žiadosti maloletého bez sprievodu zastupoval a pomáhal mu zástupca. Zástupca je nestranný a má potrebné odborné znalosti v oblasti starostlivosti o deti. Tento zástupca môže byť zároveň zástupcom uvedeným v smernici [.../.../EÚ] [smernica o podmienkach prijímania]; **[PDN sa netýka všetkých jazykových verzií]**

- b) zabezpečia, aby mal zástupca príležitosť informovať maloletého bez sprievodu o význame a možných dôsledkoch osobného pohovoru, a ak je to vhodné, o tom, ako sa na osobný pohovor pripraviť. Členské štáty zabezpečia, aby zástupca a/alebo právny poradca alebo iný poradca, ktorí sú ako takí prípustní podľa vnútroštátnych právnych predpisov, **alebo kvalifikovaný odborník** boli pri tomto pohovore prítomní a aby mali príležitosť klásť otázky a prednášať poznámky v rámci, ktorý stanoví osoba, ktorá pohovor vedie. [PDN 58]

Členské štáty môžu vyžadovať osobnú prítomnosť maloletého bez sprievodu na osobnom pohovore, i keď je zástupca prítomný.

■ [PDN 59]

2. Členské štáty zabezpečia, aby
- a) v prípade, ak maloletý bez sprievodu má osobný pohovor o svojej žiadosti o medzinárodnú ochranu, ako je to uvedené v článkoch 13, 14 a 15, viedla tento pohovor osoba, ktorá má potrebné znalosti o osobitných potrebách **a právach** maloletých; [PDN 60]
- b) rozhodnutie rozhodujúceho orgánu o žiadosti maloletého bez sprievodu pripravil úradník s potrebnými znalosťami o osobitných potrebách **a právach** maloletých. [PDN 61]
3. S výhradou podmienok stanovených v článku 18 sa maloletým bez sprievodu **a ich ustanoveným zástupcom** poskytne ■ v súvislosti so všetkými konaniami ustanovenými v tejto smernici **bezplatné poradenstvo o procesných a právnych otázkach a bezplatné právne zastúpenie**. [PDN 62]
4. Členské štáty môžu na určenie veku maloletého bez sprievodu použiť v rámci preskúmania žiadosti o medzinárodnú ochranu lekársku prehliadku, ak majú aj po jeho všeobecných vyhláseniach alebo predložení iných relevantných dôkazov stále pochybnosti o jeho veku. **Ak tieto pochybnosti pretrvávajú po lekárskej prehliadke, akékoľvek rozhodnutie bude vždy v prospech maloletého bez sprievodu**. [PDN 63]

Každá lekárska prehliadka sa vykoná tak, aby bola plne rešpektovaná dôstojnosť jednotlivca, pričom sa uprednostnia **najspoľahlivejšie a najmenej invazívne vyšetrenia, ktoré uskutočnia kvalifikovaní a nestranní lekárski odborníci.** [PDN 65]

V prípade, ak sa použije lekárska prehliadka, členské štáty zabezpečia:

- a) aby bol maloletý bez sprievodu pred preskúmaním jeho žiadosti o medzinárodnú ochranu informovaný v jazyku, **o ktorom sa odôvodnene predpokladá, že mu bude rozumieť**, o možnosti určenia veku lekárskou prehliadkou. Súčasťou tejto informácie bude aj informácia o metóde prehliadky a o možných dôsledkoch výsledku lekárskej prehliadky na preskúmanie žiadosti o medzinárodnú ochranu, ako aj o dôsledkoch toho, keď maloletý bez sprievodu odmietne podrobiť sa lekárskej prehliadke; [PDN 66]
- b) súhlas maloletého bez sprievodu a/alebo jeho zástupcu s lekárskou prehliadkou na určenie veku dotknutého maloletého; a
- c) aby sa rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o medzinárodnú ochranu maloletého bez sprievodu, ktorý sa odmietol podrobiť lekárskej prehliadke, nezakladalo ■ na tomto odmietnutí. [PDN 67]

Skutočnosť, že sa maloletý bez sprievodu odmietol podrobiť lekárskej prehliadke, nebráni rozhodujúcemu orgánu prijať rozhodnutie o žiadosti o medzinárodnú ochranu.

5. Článok 28 ods. 6 a 7, článok 30 ods. 2 písm. c) a článok 36 sa nevzťahujú na maloletých bez sprievodu.
6. Pri vykonávaní tohto článku budú mať členské štáty na zreteli v prvom rade najlepšie záujmy dieťaťa.

Článok 22

Zadržanie

1. Členské štáty nebudú zdržiavať žiadnu osobu výlučne preto, že je žiadateľom o medzinárodnú ochranu. Dôvody a podmienky zadržania, ako aj záruky poskytnuté zadržaným žiadateľom o medzinárodnú ochranu sú v súlade so smernicou [.../.../EÚ] [smernica o podmienkach prijímania].
2. Ak je žiadateľ o medzinárodnú ochranu zadržaný, členské štáty zabezpečia, aby mal možnosť rýchleho súdneho preskúmania v súlade so smernicou [.../.../EÚ] [smernica o podmienkach prijímania].

Článok 23

Zadržanie maloletých

Zadržanie maloletých sa prísne zakazuje za každých okolností. [PDN 68]

Článok 24

Konanie v prípade späťvzatia žiadosti

1. Pokiaľ členský štát stanoví možnosť výslovného späťvzatia žiadosti podľa vnútroštátneho práva, ak žiadateľ výslovne vzal späť svoju žiadosť o medzinárodnú ochranu, členský štát zabezpečí, aby rozhodujúci orgán prijal rozhodnutie o zastavení preskúmania **a vysvetlil žiadateľovi dôsledky späťvzatia. [PDN 69]**
2. Okrem toho môžu členské štáty rozhodnúť, že rozhodujúci orgán môže rozhodnúť o zastavení preskúmania bez prijatia rozhodnutia. V tomto prípade členský štát zabezpečí, aby rozhodujúci orgán urobil záznam do žiadateľovho spisu.

Článok 25

Konanie v prípade konkludentného späťvzatia alebo odstúpenia od žiadosti

1. V prípade ak existuje rozumný dôvod predpokladať, že žiadateľ o azyl svoju žiadosť o azyl konkludentne vzal späť alebo od nej odstúpil **bez rozumného dôvodu**, členský štát zabezpečí, aby rozhodujúci orgán prijal rozhodnutie **bud'** o zastavení preskúmania **alebo o zamietnutí žiadosti na základe toho, že žiadateľ nepreukázal nárok na postavenie utečenca podľa smernice [...]/.../EÚ] [kvalifikačná smernica], ak žiadateľ okrem vyššie uvedených dôvodov:**

- **odmietol spolupracovať, alebo**
- **nezákonne utiekol, alebo**
- **je nanajvýš pravdepodobné, že nemá právo na medzinárodnú ochranu, alebo**
- **pochádza z bezpečnej tretej krajiny v zmysle článku 37 alebo cez ňu prechádzal. [PDN 103]**

Členský štát môže predpokladať, že žiadateľ konkludentne vzal späť alebo odstúpil od svojej žiadosti o medzinárodnú ochranu, najmä, ak sa preukázalo, že:

- a) žiadateľ neodpovedal na požiadavky na poskytnutie podstatných informácií ku svojej žiadosti v zmysle článku 4 smernice [...]/.../EÚ] [kvalifikačná smernica] alebo sa nedostavil na osobný pohovor, ako je uvedené v článkoch 13, 14, 15 a 16, pokiaľ žiadateľ v primeranom čase nepreukáže, že sa nedostavil v dôsledku okolností, ktoré boli mimo jeho kontroly;
- b) žiadateľ utiekol z miesta, kde býval, alebo z miesta, kde bol držaný, alebo toto miesto bez povolenia opustil bez toho, aby sa v primeranom čase obrátil na príslušný orgán, alebo v primeranom čase nesplnil svoju povinnosť hlásiť sa alebo inú oznamovaciu povinnosť.

Na účely zavedenia týchto ustanovení môže členský štát stanoviť lehoty alebo usmernenia.

2. Členské štáty zabezpečia, aby žiadateľ, ktorý sa po prijatí rozhodnutia o zastavení podľa odseku 1 opäť prihlásil príslušnému orgánu, mal právo požadovať opätovné otvorenie svojho prípadu. ***V rámci jedného azylového konania je možné požiadať o opätovné otvorenie prípadu iba raz. [PDN 70]***

Členské štáty zabezpečia, aby sa takáto osoba neodsunula v rozpore so zásadou nevyhostenia.

Členské štáty môžu umožniť, aby rozhodujúci orgán prevzal preskúmanie v etape, keď bolo preskúmanie žiadosti zastavené.

3. Týmto článkom nie je dotknuté nariadenie (EÚ) č. [.../...] [dublinské nariadenie].

Článok 26 Úloha UNHCR

1. Členské štáty umožnia UNHCR:
 - a) prístup ku žiadateľom o medzinárodnú ochranu, vrátane zadržaných a zdržiavaných v tranzitnej zóne na letisku alebo v prístave;
 - b) prístup k informáciám o jednotlivých žiadateľoch o medzinárodnú ochranu, o priebehu konania a o prijatých rozhodnutiach, ak s tým žiadateľ súhlasí;
 - c) pri výkone svojej dozornej úlohy podľa článku 35 Ženevského dohovoru predkladať ktorémukoľvek príslušnému orgánu svoje názory k jednotlivým žiadostiam o medzinárodnú ochranu v ktorejkoľvek etape konania.
2. Odsek 1 sa uplatňuje aj na organizáciu, ktorá pracuje na území dotknutého členského štátu v mene UNHCR na základe dohody s týmto členským štátom.

Článok 27

Zhromažďovanie informácií o jednotlivých prípadoch

Členské štáty nesmú na účely preskúmania jednotlivých prípadov:

- a) poskytnúť údajnému(ným) pôvodcovi(om) prenasledovania alebo vážneho bezprávia informácie týkajúce sa jednotlivých žiadostí o medzinárodnú ochranu, ani skutočnosť, že bola žiadosť o azyl podaná;
- b) získavať od údajného(ných) pôvodcu(ov) prenasledovania alebo vážneho bezprávia žiadne informácie takým spôsobom, ktorý by mal za následok, že takíto pôvodcovia by boli ■ informovaní o skutočnosti, že daný žiadateľ podal žiadosť, alebo ktorý by ohrozil fyzickú integritu žiadateľa a na ňom závislých osôb alebo slobodu a bezpečnosť jeho rodinných príslušníkov, ktorí stále žijú v krajine pôvodu. **[PDN 71]**

KAPITOLA III KONANIE V PRVOM STUPNI

ODDIEL I

Článok 28 Prieskumné konanie

1. Členské štáty spracujú žiadosti o medzinárodnú ochranu v prieskumnom konaní podľa základných zásad a záruk kapitoly II.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa toto konanie čo najskôr uzavrelo, bez toho, aby bolo dotknuté primerané a úplné preskúmanie.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa konanie ukončilo do 6 mesiacov od podania žiadosti.

Členské štáty môžu predĺžiť uvedenú lehotu maximálne o ďalších 6 mesiacov v individuálnych prípadoch, s ktorými sú spojené zložité skutkové a právne otázky.

4. Ak nie je možné prijať rozhodnutie v rámci lehoty uvedenej v odseku 3 pododseku 1, členské štáty zabezpečia, aby dotknutý žiadateľ:

a) bol informovaný o zdržaní a

b) na požiadanie dostal informáciu o dôvodoch zdržania a časovom rámci, v ktorom možno očakávať rozhodnutie o jeho žiadosti.

Dôsledky neprijatia rozhodnutia v rámci lehoty uvedenej v odseku 3 sa stanovujú v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.

5. **Rozhodujúce orgány** môžu dať preskúmaniu žiadosti o medzinárodnú ochranu prednosť v súlade so základnými zásadami a zárukami kapitoly II: **[PDN 73]**

a) ak je pravdepodobné, že je žiadosť opodstatnená;

b) ak má žiadateľ osobitné potreby, ***najmä ak ide o maloletého bez sprievodu;*** **[PDN 74]**

c) v iných prípadoch s výnimkou žiadostí uvedených v odseku 6.

6. Členské štáty môžu stanoviť, že sa prieskumné konanie v súlade so základnými zásadami a zárukami kapitoly II urýchli, ak:
- a) žiadateľ predkladajúci svoju žiadosť a uvádzajúci fakty predložil len veci, ktoré nie sú významné pre skúmanie, či spĺňa požiadavky na utečenca alebo osobu oprávnenú na doplnkovú ochranu v zmysle smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica]; alebo
 - b) **žiadateľ zjavne nie je utečencom alebo nespĺňa kritériá na postavenie utečenca v členskom štáte podľa smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica]; alebo [PDN 105]**
 - c) žiadateľ je z bezpečnej krajiny pôvodu v zmysle tejto smernice; alebo
 - d) žiadateľ zavádzal orgány predkladaním nepravdivých informácií alebo dokumentov alebo zadržívaním relevantných informácií alebo dokumentov, pokiaľ ide o jeho identitu a štátnu príslušnosť, ktoré by mohli mať negatívny vplyv na rozhodnutie; alebo
 - e) je pravdepodobné, že so zlým úmyslom zničil alebo zahodil identifikačné alebo cestovné doklady, ktoré by pomohli stanoviť jeho totožnosť alebo štátnu príslušnosť; alebo
 - f) **žiadateľ poskytol očividne nekonzistentné, protirečivé, nepravdepodobné, nedostatočné alebo nesprávne vyhlásenia, čím sa jeho žiadosť stáva zjavne nepresvedčivou, pokiaľ ide o to, že bol obeťou prenasledovania v zmysle smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica]; alebo [PDN 75]**
 - g) **žiadateľ predložil následnú žiadosť, pričom jasne nepredložil nijaké nové relevantné prvky, pokiaľ ide o jeho osobitnú situáciu alebo situáciu v jeho krajine pôvodu; alebo [PDN 107]**
 - h) **žiadateľ nepredložil bez rozumného dôvodu svoju žiadosť skôr, a to napriek tomu, že mal príležitosť tak urobiť; alebo [PDN 108]**

■ [PDN 76]

- i) žiadateľ predkladá žiadosť výlučne s cieľom odloženia alebo marenia skoršieho alebo hroziaceho rozhodnutia, ktoré by mali za následok jeho odsun; alebo
 - j) *žiadateľ nespĺnil bez náležitého dôvodu svoje povinnosti pri objasňovaní skutkového stavu a svojej totožnosti, uvedené v článku 4 ods. 1 a 2 smernice [...]/EÚ [kvalifikačná smernica] alebo podľa článku 12 ods. 1 a 2 písmená a) až c) a článku 25 ods. 1 tejto smernice; alebo [PDN 109]*
 - k) *žiadateľ vstúpil na územie členského štátu nezákonne alebo si nezákonne predĺžil svoj pobyt a bez náležitého dôvodu sa neprihlásil úradom, ani nepodal žiadosť o azyl čo najskôr vzhľadom na okolnosti svojho vstupu; alebo [PDN 110]*
 - l) *žiadateľa možno zo závažných dôvodov považovať za hrozbu pre národnú bezpečnosť členského štátu alebo bol na základe vnútroštátneho práva nútené vypovedaný z vážnych príčin súvisiacich s verejnou bezpečnosťou a verejným poriadkom. [PDN 77]*
7. V prípadoch neopodstatnených žiadostí uvedených v článku 29, na ktoré sa vzťahuje ktorákoľvek z okolností uvedených v odseku 6 tohto článku, môžu členské štáty po primeranom a úplnom preskúmaní žiadosť zamietnuť ako zjavne neopodstatnenú.
8. Členské štáty stanovujú primerané lehoty na prijatie rozhodnutia v konaní v prvom stupni podľa odseku 6.
9. Skutočnosť, že žiadosť o medzinárodnú ochranu bola podaná po nelegálnom vstupe na územie alebo na hranici vrátane tranzitných zón, ani chýbajúce doklady *pri vstupe* alebo použitie sfaľovaných dokladov samy o sebe neznamenajú, že sa automaticky použije zrýchlené prieskumné konanie. [PDN 78]

Článok 29
Neopodstatnené žiadosti

■ Členské štáty považujú žiadosť o medzinárodnú ochranu za neopodstatnenú len vtedy, keď rozhodujúci orgán skonštatoval, že žiadateľ nespĺňa požiadavky na priznanie medzinárodnej ochrany podľa smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica]. **[PDN 79]**

ODDIEL II

Článok 30
Neprípustné žiadosti

1. Okrem prípadov, v ktorých sa žiadosť neskúma v súlade s ustanoveniami nariadenia (EÚ) [č. .../....] [dublinské nariadenie], od členských štátov sa nevyžaduje, aby skúmali, či žiadateľ spĺňa požiadavky na priznanie medzinárodnej ochrany podľa smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica] v prípade, ak sa žiadosť považuje za neprípustnú podľa tohto článku.
2. Členské štáty môžu považovať žiadosť o medzinárodnú ochranu za neprípustnú len, ak:
 - a) iný členský štát poskytol postavenie utečenca;
 - b) za prvú krajinu azylu pre žiadateľa sa podľa článku 32 považuje krajina, ktorá nie je členským štátom;
 - c) krajina, ktorá nie je členským štátom, sa podľa článku 37 považuje za bezpečnú tretiu krajinu pre žiadateľa;
 - d) žiadateľ podal po konečnom rozhodnutí identickú žiadosť;
 - e) žiadosť podala osoba závislá na žiadateľovi po tom, ako podľa článku 6 ods. 4 súhlasila s tým, že jej prípad bude súčasťou žiadosti podanej v jej mene, a neexistujú nijaké skutočnosti, týkajúce sa situácie tejto závislej osoby, ktoré by odôvodňovali osobitnú žiadosť.

Článok 31

Osobitné pravidlá týkajúce sa pohovorov o prípustnosti

1. Pred prijatím rozhodnutia o neprípustnosti žiadosti členské štáty umožnia žiadateľom vyjadriť ich názor na uplatnenie dôvodov uvedených v článku 30 na ich osobitnú situáciu. Na tento účel **rozhodujúci orgán vykoná** osobný pohovor o prípustnosti žiadosti. Členské štáty môžu urobiť výnimku len v súlade s článkom 35 v prípade následných žiadostí. [PDN 80]
2. Odsekom 1 nie je dotknutý článok 5 nariadenia (EÚ) č. [.../....] [dubľinské nariadenie].
3. **Členské štáty zaistia, aby pracovník rozhodujúceho orgánu, ktorý vedie pohovor o prípustnosti žiadosti, nenosil uniformu.** [PDN 81]

Článok 32

Koncept prvej krajiny azylu

Krajinu možno považovať za prvú krajinu azylu špecifického žiadateľa o medzinárodnú ochranu, ak:

- a) bol v tejto krajine uznaný ako utečenec a stále môže využívať túto ochranu; alebo
- b) využíva inú **účinnú** ochranu v tejto krajine, vrátane výhod zásady zákazu vyhostenia alebo vrátenia, [PDN 82]

za predpokladu, že bude do tejto krajiny opäť vpustený.

Pri uplatňovaní konceptu prvej krajiny azylu na osobitné okolnosti žiadateľa o medzinárodnú ochranu členské štáty **berú** do úvahy článok 37 ods. 1.

Žiadateľ je oprávnený napadnúť uplatnenie konceptu prvej krajiny azylu z dôvodu, že prvá krajina azylu nie je bezpečná vzhľadom na jeho osobitný prípad. [PDN 83]

■ [PDN 84]

ODDIEL III

■ [PDN 85]

Článok 33

Koncept bezpečnej krajiny pôvodu

1. Tretiu krajinu, ktorá bola označená ako bezpečná krajina pôvodu podľa tejto smernice možno po individuálnom preskúmaní žiadosti považovať za bezpečnú krajinu pôvodu pre konkrétneho žiadateľa, iba ak:
 - a) je štátnym príslušníkom tejto krajiny, alebo
 - b) je osobou bez štátnej príslušnosti a predtým sa v tejto krajine zvyčajne zdržiaval
 - c) a nepredložil žiadne vážne dôvody, aby sa táto krajina považovala v jeho osobitnej situácii za nie bezpečnú krajinu pôvodu a v zmysle splnenia požiadaviek na utečenca alebo osobu oprávnenú na doplnkovú ochranu podľa smernice

[.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica].

2. Členské štáty prijímajú vo vnútroštátnych právnych predpisoch ďalšie pravidlá a predpísané postupy uplatňovania konceptu bezpečnej krajiny pôvodu.

ODDIEL IV

Článok 34

Následná žiadosť

1. Ak osoba, ktorá požiadala v členskom štáte o medzinárodnú ochranu, urobí ďalšie vyhlásenia alebo podá následnú žiadosť v tom istom členskom štáte, tento členský štát tieto ďalšie vyhlásenia alebo prvky následnej žiadosti preskúma v rámci preskúmania predchádzajúcej žiadosti alebo v rámci preskúmania rozhodnutia, proti ktorému bol podaný opravný prostriedok, pokiaľ ***môže rozhodujúci orgán*** v tomto rámci vziať do úvahy a zväžiť všetky prvky, o ktoré sa opierali tieto ďalšie vyhlásenia alebo o ktoré sa v tomto rámci opierala táto následná žiadosť. **[PDN 87]**
2. Na účely prijatia rozhodnutia o prípustnosti žiadosti o medzinárodnú ochranu podľa článku 30 ods. 2 písm. d) môžu členské štáty uplatniť osobitné konanie, ako je uvedené v odseku 3 tohto článku, ak niektorá osoba podá následnú žiadosť o medzinárodnú ochranu:
 - a) po tom, ako bola predchádzajúca žiadosť vzatá späť podľa článku 24;
 - b) po tom, ako sa prijalo konečné rozhodnutie o predchádzajúcej žiadosti.
3. Následná žiadosť o medzinárodnú ochranu najprv podlieha predbežnému preskúmaniu, či sa po zamietnutí predchádzajúcej žiadosti alebo po prijatí rozhodnutia o tejto žiadosti uvedenom v odseku 2 písm. b) objavili nové prvky alebo nálezy týkajúce sa preskúmania alebo ich žiadateľ predložil, alebo či žiadateľ spĺňa podmienky na utečenca alebo osobu oprávnenú na doplnkovú ochranu podľa smernice [...]/.../EÚ [kvalifikačná smernica].
4. Ak sa po predbežnom preskúmaní uvedenom v odseku 3 objavili takéto nové prvky alebo nálezy, alebo ich žiadateľ predložil, a ak takéto nové prvky alebo nálezy významne zvyšujú pravdepodobnosť, že žiadateľ spĺňa požiadavky na utečenca alebo osobu oprávnenú na doplnkovú ochranu podľa smernice [...]/.../EÚ [kvalifikačná smernica], žiadosť sa bude ďalej skúmať podľa kapitoly II.

5. Členské štáty môžu podľa svojho vnútroštátnych právnych predpisov následnú žiadosť skúmať ďalej, ak existujú iné dôvody na opätovné otvorenie konania.

■ [PDN 88]

6. Konanie uvedené v tomto článku môže byť uplatniteľné aj v prípade závislej osoby, ktorá predložila žiadosť po tom, ako podľa článku 6 ods. 4 súhlasila s tým, aby bol jej prípad súčasťou žiadosti podanej v jej mene. V tomto prípade bude predbežné preskúmanie uvedené v odseku 3 tohto článku pozostávať z preskúmania toho, či skutočnosti súvisiace so žiadateľovou situáciou odôvodňujú podanie osobitnej žiadosti.
7. Ak po *skončení konania v súvislosti s prvou žiadosťou podľa odseku 2* dotknutá osoba podá pred vykonaním rozhodnutia o návrate v tom istom členskom štáte novú žiadosť o medzinárodnú ochranu, *ktorá nevedie k ďalšiemu preskúmaniu podľa tohto článku*, tento členský štát môže: [PDN 113]
- a) urobiť výnimku z práva zostať na území, ak je rozhodujúci orgán presvedčený, že výsledkom rozhodnutia o návrate nebude priame alebo nepriame vyhostenie alebo vrátenie v rozpore s medzinárodnými záväzkami členského štátu; a/alebo
 - b) ustanoviť, že žiadosť podlieha konaniu o prípustnosti v súlade s týmto článkom a článkom 30; a/alebo
 - c) ustanoviť, že prieskumné konanie sa urýchli v súlade s článkom 28 ods. 6 písm. i).

V prípadoch uvedených v písmenách b) a c) prvého pododseku sa členské štáty môžu odchýliť od lehôt, ktoré sa zvyčajne uplatňujú v rámci konaní o prípustnosti a/alebo v rámci zrýchlených konaní v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.

8. Ak osoba, vo vzťahu ku ktorej sa má vykonať rozhodnutie o odovzdaní podľa nariadenia (EÚ) č. [.../...] [dublinské nariadenie], urobí ďalšie vyhlásenia alebo podá následnú žiadosť v odovzdávajúcom členskom štáte, zodpovedný členský štát, ako je vymedzený v uvedenom nariadení (ES), tieto ďalšie vyhlásenia alebo následné žiadosti preskúma v súlade s touto smernicou.

Článok 35 Procesné pravidlá

1. Členské štáty zabezpečia, aby žiadateľ o medzinárodnú ochranu, ktorého žiadosť podlieha predbežnému preskúmaniu podľa článku 34, požíval záruky stanovené v článku 11 ods. 1.
2. Členské štáty môžu v svojom vnútroštátnom práve stanoviť pravidlá o predbežnom preskúmaní podľa článku 34. Tieto pravidlá môžu okrem iného:
 - a) zaviazať príslušného žiadateľa, aby uviedol skutočnosti doložené dôkazmi, ktoré odôvodňujú nové konanie;
 - b) povoliť výkon predbežného preskúmania výlučne na základe písomného podania bez osobného pohovoru, s výnimkou prípadov uvedených v článku 34 ods. 6.

Tieto podmienky neznemožnia prístup žiadateľa k novému konaniu, ani nebudú mať za následok praktické anulovanie ani vážne obmedzenie tohto prístupu.

3. Členské štáty zabezpečia, aby
 - a) bol žiadateľ vhodným spôsobom informovaný o výsledku predbežného preskúmania a v prípade, ak sa jeho žiadosť nebude ďalej skúmať, o dôvodoch a možnostiach požadovania odvolania alebo opravného preskúmania tohto rozhodnutia;
 - b) v niektorej zo situácií uvedených v článku 34 ods. 3 rozhodujúci orgán čo najskôr ďalej preskúmal následnú žiadosť podľa kapitoly II.

ODDIEL V

Článok 36

Konania na hraniciach

1. Členské štáty môžu v súlade so základnými zásadami a zárukami kapitoly II zaviesť konanie, na základe ktorého sa na hraniciach alebo v tranzitných zónach členského štátu rozhodne o:
 - a) príпустnosti, *v zmysle článku 30*, žiadosti podanej na týchto miestach; a/alebo **[PDN 89]**
 - b) vecnej stránke žiadosti v zrýchlenom konaní podľa článku 28 ods. 6.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa rozhodnutie v rámci konania uvedeného v odseku 1 prijalo v rozumnom čase. Ak sa neprijme rozhodnutie do štyroch týždňov, žiadateľ dostane povolenie vstupu na územie členského štátu s cieľom vybavenia jeho žiadosti podľa ostatných ustanovení tejto smernice. ***Zaistenie žiadateľov na hraniciach členských štátov alebo v ich tranzitných zónach je rovnocenné so zadržávaním uvedeným v článku 22.*** **[PDN 90]**
3. V prípade príchodu veľkého počtu štátnych príslušníkov tretích krajín alebo osôb bez štátnej príslušnosti, ktorí predložili na hranici alebo v tranzitnej zóne žiadosť o medzinárodnú ochranu, keď je prakticky nemožné uplatňovať ustanovenia odseku 1, možno tieto konania uplatňovať aj tam, kde sú ubytovaní títo štátni príslušníci tretích krajín alebo kde sú ubytované tieto osoby bez štátnej príslušnosti, obyčajne v blízkosti hraníc alebo tranzitnej zóny, a to dovtedy, kým sú tam ubytovaní.

ODDIEL VI

Článok 37

Koncept bezpečných tretích krajín

- I. Tretiu krajinu možno považovať za bezpečnú tretiu krajinu len vtedy, ak sa s osobou žiadajúcou o medzinárodnú ochranu bude v tejto tretej krajine zaobchádzať podľa nasledujúcich zásad:
- a) *nebude ohrozený jej život ani jej sloboda z dôvodu jej rasy, náboženstva, štátnej príslušnosti, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo politického názoru;*
 - b) *neexistuje riziko vážneho bezprávia v zmysle smernice [...]/.../EÚ] [kvalifikačná smernica];*
 - c) *rešpektuje sa zásada zákazu vyhostenia alebo vrátenia podľa Ženevského dohovoru;*
 - d) *rešpektuje sa zákaz odsunu, ktorý by porušil právo na ochranu pred mučením, krutým, neľudským alebo ponižujúcim zaobchádzaním stanovené medzinárodným právom;*
 - e) *existuje možnosť žiadať o postavenie utečenca alebo inej formy doplnkovej ochrany, porovnateľnej s tou, ktorá sa priznáva v súlade so smernicou [...]/.../EÚ] [kvalifikačná smernica], a v prípade, že jedno z týchto postavení sa prizná, požívať ochranu porovnateľnú s tou, ktorá sa priznáva v súlade s uvedenou smernicou;*
 - f) *ratifikovala Ženevský dohovor a rešpektuje jeho ustanovenia bez akýchkoľvek zemepisných obmedzení;*
 - g) *má zavedené azylové konanie predpísané zákonom; a*
 - h) *takto ju označili Európsky parlament a Rada v súlade s odsekom 2.*

2. *Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom prijímú alebo zmenia a doplnia spoločný zoznam tretích krajín, ktoré sa budú na účely odseku 1 považovať za bezpečné tretie krajiny.*
3. Dotknuté členské štáty stanovia vo svojom vnútroštátnom práve predpísané postupy zavádzania ustanovení odseku 1 a *predpisy vyžadujúce:*
 - a) *spojenie medzi osobou žiadajúcou o medzinárodnú ochranu a dotknutou treťou krajinou, na základe ktorého by bolo rozumné, aby táto osoba išla do tejto krajiny;*
 - b) *metodiky, akou sa príslušné orgány ubezpečia, že v prípade konkrétnej krajiny a konkrétneho žiadateľa možno uplatniť koncept bezpečnej tretej krajiny. Súčasťou tejto metodiky bude zváženie bezpečnosti konkrétnej krajiny pre konkrétneho žiadateľa od prípadu k prípadu;*
 - c) *predpisy, ktoré v súlade s medzinárodným právom umožňujú individuálne preskúmanie toho, či dotknutá tretia krajina je pre konkrétneho žiadateľa bezpečná, v rámci ktorého sa umožní žiadateľovi prinajmenšom napadnúť uplatňovanie konceptu bezpečnej tretej krajiny z dôvodu, že tretia krajina nie je v jeho osobitnej situácii bezpečná. Žiadateľovi sa tiež umožní namietat' proti existencii spojenia medzi ním a treťou krajinou podľa písmena a).*
4. Ak sa prijme rozhodnutie ■ na základe tohto článku, príslušný členský štát ■ o tom informuje žiadateľa ■ .
5. Ak táto bezpečná tretia krajina opätovne neumožní príslušnému žiadateľovi o azyl vstup na jej územie, členský štát zabezpečí prístup ku konaniu v súlade so základnými zásadami a zárukami podľa kapitoly II.
6. *Členské štáty neurčia vnútroštátne zoznamy bezpečných tretích krajín pôvodu, ani vnútroštátne zoznamy bezpečných tretích krajín. [PDN 91]*

KAPITOLA IV
KONANIE O ODŇATÍ MEDZINÁRODNEJ OCHRANY

Článok 38
Odňatie medzinárodnej ochrany

Členské štáty zabezpečia, aby sa mohlo začať preskúmanie na odňatie medzinárodnej ochrany určitej osobe v prípade, že sa objavili nové prvky alebo zistenia, ktoré naznačujú existenciu dôvodov na opätovné zváženie platnosti jej medzinárodnej ochrany.

Článok 39
Procesné pravidlá

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, keď príslušný orgán posudzuje odňatie medzinárodnej ochrany štátnemu príslušníkovi tretej krajiny alebo osobe bez štátnej príslušnosti podľa článku 14 alebo článku 19 smernice [...]/EÚ [kvalifikačná smernica], mala dotknutá osoba tieto záruky:
 - a) musí byť písomne informovaná o tom, že príslušný orgán opätovne posudzuje oprávnenosť jej medzinárodnej ochrany a o dôvodoch tohto opätovného posudzovania, a
 - b) príležitosť v osobnom pohovore podľa článku 11 ods. 1 písm. b) a podľa článkov 13, 14 a 15 alebo v písomnom vyhlásení predložiť dôvody, prečo by sa jej medzinárodná ochrana nemala odňať.

Okrem toho členské štáty zabezpečia, aby v rámci tohto konania:

- a) mohol príslušný orgán dostať presné a aktuálne informácie z rôznych zdrojov, ako sú v prípade potreby informácie o všeobecnej situácii v krajinách pôvodu príslušnej osoby, ktoré poskytuje UNHCR a Európsky podporný úrad pre azyl, a
 - b) v prípade, ak sa na účely opätovného posúdenia medzinárodnej ochrany zbierajú informácie o jednotlivom prípade, sa tieto informácie nezískali od pôvodcu(ov) prenasledovania alebo vážneho bezprávia takým spôsobom, ktorý by mal za následok, že títo pôvodcovia by boli priamo informovaní o skutočnosti, že príslušná osoba, ktorej postavenie sa posudzuje, je osobou pod medzinárodnou ochranou, alebo ktorý by ohrozil fyzickú integritu tejto osoby a na nej závislých osôb alebo slobodu a bezpečnosť jej rodinných príslušníkov, ktorí stále žijú v pôvodnej krajine.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa rozhodnutie príslušného orgánu o odňatí medzinárodnej ochrany vydalo písomne. V tomto rozhodnutí budú písomne uvedené skutkové a zákonné dôvody, ako aj informácie o tom, ako možno toto rozhodnutie napadnúť.
 3. Keď príslušný orgán prijme rozhodnutie o odňatí medzinárodnej ochrany, rovnako sa uplatňujú aj článok 18 ods. 2, článok 19 ods. 1 a článok 26.
 4. Odchylne od odsekov 1, 2 a 3 tohto článku sa členské štáty môžu rozhodnúť, že medzinárodná ochrana zanikne zo zákona, ak sa osoba pod medzinárodnou ochranou jednoznačne svojho uznania za osobu pod medzinárodnou ochranou vzdala.

KAPITOLA V
KONANIE O OPRAVNOM PROSTRIEDKU

Článok 40

Právo na účinný opravný prostriedok

1. Členské štáty zabezpečia, aby každý žiadateľ o medzinárodnú ochranu mal právo na účinný opravný prostriedok pred súdnym orgánom proti:
 - a) rozhodnutiu o jeho žiadosti o medzinárodnú ochranu vrátane rozhodnutia:
 - i) považovať žiadosť za neopodstatnenú, pokiaľ ide o postavenie utečenca a/alebo štatút doplnkovej ochrany;
 - ii) považovať žiadosť za neprípustnú podľa článku 30;
 - iii) prijatého na hranici alebo v tranzitnej zóne členského štátu, ako je to opísané v článku 36 ods. 1;
 - iv) neuskutočniť preskúmanie podľa článku 37;
 - b) odmietnutiu znovu otvoriť preskúmanie žiadosti po jeho prerušení podľa článkov 24 a 25;
 - c) rozhodnutiu o odňatí medzinárodnej ochrany podľa článku 39.
2. Členské štáty zabezpečia, aby osoby, ktoré rozhodujúci orgán uzná za oprávnené na doplnkovú ochranu, mali právo na účinný opravný prostriedok podľa odseku 1 proti rozhodnutiu považovať žiadosť za neopodstatnenú, pokiaľ ide o postavenie utečenca.

Až do rozhodnutia v odvolacích konaniach má dotknutá osoba nárok na práva a výhody zaručené osobám požívajúcim doplnkovú ochranu podľa smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica].

3. Členské štáty zabezpečia, aby účinný opravný prostriedok uvedený v odseku 1 zahŕňal úplné preskúmanie skutkových aj právnych otázok vrátane ex nunc preskúmania potrieb medzinárodnej ochrany podľa smernice [.../.../EÚ] [kvalifikačná smernica], a to aspoň v rámci odvolacích konaní pred súdnym orgánom prvého stupňa.
4. Členské štáty ustanovia *minimálne* lehoty a iné potrebné pravidlá, podľa ktorých môže žiadateľ uplatňovať svoje práva na účinný opravný prostriedok podľa odseku 1. **[PDN 92]**

Členské štáty stanovujú lehotu minimálne 45 pracovných dní, počas ktorej môžu žiadatelia uplatniť svoje právo na účinné opravné prostriedky. Pre žiadateľov, v prípade ktorých sa uplatňuje zrýchlené konanie uvedené v článku 28 ods. 6, členské štáty stanovujú lehotu minimálne 30 pracovných dní. Uvedené lehoty nesmú znemožňovať alebo neprimerane sťažovať prístup žiadateľov k účinnému opravnému prostriedku podľa odseku 1. Členské štáty môžu tiež ustanoviť preskúmanie rozhodnutí prijatých podľa článku 36 z úradnej moci. **[PDN 93]**

5. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 6, na základe opravného prostriedku uvedeného v odseku 1 majú žiadatelia právo zostať v dotknutom členskom štáte dovtedy, kým nebude známy jeho výsledok.
6. V prípade rozhodnutia prijatého v rámci zrýchleného konania podľa článku 28 ods. 6 a rozhodnutia považovať žiadosť za neprípustnú podľa článku 30 ods. 2 písm. d) a ak *v týchto prípadoch* vo vnútroštátnych právnych predpisoch nie je ustanovené právo zostať v členskom štáte dovtedy, kým nebude známy výsledok opravného prostriedku, má súdny orgán právomoc rozhodnúť, či žiadateľ môže zostať na území členského štátu, a to buď na žiadosť dotknutého žiadateľa, alebo z úradnej moci. **[PDN 94]**

Tento odsek sa nevzťahuje na konania uvedené v článku 36.

7. Členské štáty umožnia žiadateľovi zostať na území dovedty, kým nebude známy výsledok konania uvedeného v odseku 6. *Výnimka sa môže spraviť v prípade následných žiadostí, ktoré sa podľa článkov 34 a 35 ďalej neposudzujú, pokiaľ sa rozhodlo o vyhostení podľa článku 3 ods. 4 smernice 2008/115/ES, a pre rozhodnutia v konaniach podľa článku 37, pokiaľ je to ustanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch.* [PDN 117]
8. Odsekmi 5, 6 a 7 tohto článku nie je dotknutý článok 26 nariadenia (EÚ) č. [.../...] [dublinské nariadenie].
9. Členské štáty stanovujú lehoty, v ktorých musí súdny orgán podľa odseku 1 preskúmať rozhodnutie rozhodujúceho orgánu.
10. Ak sa žiadateľovi priznalo postavenie, ktoré podľa vnútroštátneho práva a práva Únie poskytuje rovnaké práva a výhody ako postavenie utečenca v zmysle smernice [.../.../ EÚ] [kvalifikačná smernica] možno predpokladať, že sa tomuto žiadateľovi poskytol účinný opravný prostriedok v prípade, ak súdny orgán rozhodol o tom, že opravný prostriedok podľa odseku 1 je neprípustný, alebo že je jeho úspech nepravdepodobný, nakoľko žiadateľ nemá dostatočný záujem na ďalšom konaní.
11. Okrem toho môžu členské štáty vo vnútroštátnych právnych predpisoch stanoviť podmienky, za ktorých možno predpokladať, že žiadateľ svoj opravný prostriedok podľa odseku 1 implicitne stiahol alebo zanechal. Zároveň prijímajú pravidlá o konaní, podľa ktorého je potrebné pokračovať.

KAPITOLA VI VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 41 Napadnutie verejnými orgánmi

Táto smernica neovplyvňuje možnosť verejných orgánov napadnúť správne a/alebo súdne rozhodnutia spôsobom uvedeným vo vnútroštátnych právnych predpisoch.

Článok 42 Dôvernosť informácií

Členské štáty zabezpečia, aby boli orgány vykonávajúce túto smernicu viazané zásadou dôvernosti, ako je definovaná vo vnútroštátnom práve, v súvislosti s akýmkoľvek informáciami, ktoré pri svojej práci získajú.

Článok 43 Spolupráca

Každý členský štát určí národné kontaktné miesto a oznámi jeho adresu Komisii. Komisia oznámi tieto informácie ostatným členským štátom.

Členské štáty prijímú v spojení s Komisiou všetky potrebné opatrenia na zavedenie priamej spolupráce a výmeny informácií medzi príslušným orgánmi.

Článok 44 Správa

Komisia najneskôr [...] podá Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní **a finančných nákladoch** tejto smernice v členských štátoch a navrhne potrebné zmeny a doplnenia. Členské štáty zašlú Komisii všetky informácie **a finančné údaje** potrebné na prípravu tejto správy. Po predložení tejto správy Komisia najmenej raz za **dva roky** podáva Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto smernice v členských štátoch.
[PDN 95]

Článok 45 Transpozícia

Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami [...] najneskôr do [...]. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení a tabuľku zhody medzi týmito ustanoveniami a touto smernicou.

Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 28 ods. 3 do ...*. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení a tabuľku zhody medzi týmito ustanoveniami a touto smernicou. **[PDN 96]**

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernicu zrušenú touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upraví členské štáty.

Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov upravených touto smernicou a tabuľku zhody medzi týmito ustanoveniami a touto smernicou.

* *Dva roky* odo dňa transpozície tejto smernice.

Článok 46 Prechodné ustanovenia

Členské štáty uplatňujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia ustanovené v prvom odseku článku 45 na žiadosti o medzinárodnú ochranu podané po [...] a na konanie o odňatí medzinárodnej ochrany, ktoré začali po [...]. Žiadosti podané pred [...] a konania o odňatí postavenia utečenca, ktoré sa začali pred [...], sa riadia zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi opatreniami v súlade so smernicou 2005/85/ES.

Členské štáty uplatňujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia ustanovené v druhom odseku článku 45 na žiadosti o medzinárodnú ochranu podané po [...]. Žiadosti podané pred [...] sa riadia zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi opatreniami v súlade so smernicou 2005/85/ES.

Článok 47 Zrušovacie ustanovenie

Smernica 2005/85/ES sa zrušuje s účinnosťou od [dňa nasledujúceho po dátume uvedenom v prvom odseku článku 45 tejto smernice] bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu smernice uvedenej v prílohe II časti B do vnútroštátneho práva.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe III.

Článok 48
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Články [...] sa uplatňujú odo [dňa nasledujúceho po dátume uvedenom v prvom odseku článku 45].

Článok 49
Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*

PRÍLOHA I

Vymedzenie pojmu „rozhodujúci orgán“

Pri vykonávaní ustanovení tejto smernice môže Írsko, pokiaľ budú platiť ustanovenia paragrafu 17 ods. 1 zákona o utečencoch z roku 1996 (v znení neskorších predpisov), zväžiť, že:

- pojem „rozhodujúci orgán“ ustanovený v článku 2 písm. f) tejto smernice, pokiaľ ide o preskúmanie, či sa žiadateľ má alebo nemá vyhlásiť za utečenca, znamená Úrad komisára pre žiadosti utečencov (*Office of the Refugee Applications Commissioner*) a
- pojem „rozhodnutia na prvom stupni“ ustanovený v článku 2 písm. f) tejto smernice zahŕňa odporúčania Komisarára pre žiadosti utečencov (*Refugee Applications Commissioner*) o tom, či sa žiadateľ má alebo nemá vyhlásiť za utečenca.

Írsko bude informovať Komisiu o všetkých zmenách a doplneniach ustanovení paragrafu 17 ods. 1 Zákona o utečencoch (v znení neskorších predpisov).

■ [PDN 85]

PRÍLOHA II

Časť A

Zrušená smernica
(uvedená v článku 47)

Smernica Rady 2005/85/ES

(Ú. v. EÚ L 326, 13.12.2005, s. 13)

Časť B

Lehota na transpozíciu do vnútroštátneho práva
(uvedená v článku 47)

Smernica	Lehoty na transpozíciu
2005/85/ES	Prvá lehota: 1. december 2007 Druhá lehota: 1. december 2008

PRÍLOHA III

Tabuľka zhody¹

Smernica 2005/85/ES

Táto smernica

Článok 1	Článok 1
Článok 2 písm. a)	Článok 2 písm. a)
Článok 2 písm. b)	Článok 2 písm. b)
Článok 2 písm. c)	Článok 2 písm. c)
-	Článok 2 písm. d)
Článok 2 písm. d)	Článok 2 písm. e)
Článok 2 písm. e)	Článok 2 písm. f)
Článok 2 písm. f)	Článok 2 písm. g)
-	Článok 2 písm. h)
-	Článok 2 písm. i)
Článok 2 písm. g)	Článok 2 písm. j)
-	Článok 2 písm. k)
-	Článok 2 písm. l)
Článok 2 písm. h)	Článok 2 písm. m)
Článok 2 písm. i)	Článok 2 písm. n)
Článok 2 písm. j)	Článok 2 písm. o)
Článok 2 písm. k)	Článok 2 písm. p)
Článok 3 ods. 1	Článok 3 ods. 1
Článok 3 ods. 2	Článok 3 ods. 2
Článok 3 ods. 3	-
Článok 3 ods. 4	Článok 3 ods. 3

¹ Tabuľka zhody nebola aktualizovaná.

Článek 4 ods. 1 první pododsek
Článek 4 ods. 1 druhý pododsek
-
Článek 4 ods. 2
Článek 4 ods. 3
-
Článek 5
Článek 6 ods. 1
-
-
Článek 6 ods. 2
Článek 6 ods. 3
-
-
Článek 6 ods. 4
Článek 6 ods. 5
-
-
-
Článek 7 ods. 1
Článek 7 ods. 2
-
Článek 8 ods. 1
-
Článek 8 ods. 2 písm. a)
Článek 8 ods. 2 písm. b)
Článek 8 ods. 2 písm. c)
-
Článek 8 ods. 3
Článek 8 ods. 5

Článek 4 ods. 1 první pododsek
-
Článek 4 ods. 2
Článek 4 ods. 3
Článek 4 ods. 4
Článek 4 ods. 5
Článek 5
-
Článek 6 ods. 1
Článek 6 ods. 2
Článek 6 ods. 3
Článek 6 ods. 4
Článek 6 ods. 5
Článek 6 ods. 6
Článek 6 ods. 7
-
Článek 6 ods. 8
Článek 6 ods. 9
Článek 7 ods. 1 až 3
Článek 8 ods. 1
Článek 8 ods. 2
Článek 8 ods. 3
Článek 9 ods. 1
Článek 9 ods. 2
Článek 9 ods. 3 písm. a)
Článek 9 ods. 3 písm. b)
Článek 9 ods. 3 písm. c)
Článek 9 ods. 3 písm. d)
Článek 9 ods. 4
Článek 9 ods. 5

Článok 9 ods. 1
Článok 9 ods. 2 prvý pododsek
Článok 9 ods. 2 druhý pododsek
Článok 9 ods. 3
-
Článok 10
Článok 11
Článok 12 ods. 1
Článok 12 ods. 2 písm. a)
Článok 12 ods. 2 písm. b)
Článok 12 ods. 2 písm. c)
Článok 12 ods. 3
Článok 12 ods. 4 až 6
Článok 13 ods. 1 a 2
Článok 13 ods. 3 písm. a)
-
Článok 13 ods. 3 písm. b)
-
-
Článok 13 ods. 4
Článok 13 ods. 5
-
Článok 14
-
-

Článok 10 ods. 1
Článok 10 ods. 2 prvý pododsek
-
Článok 10 ods. 3
Článok 10 ods. 4
Článok 11
Článok 12
Článok 13 ods. 1
Článok 13 ods. 2 písm. a)
-
-
Článok 13 ods. 2 písm. b)
Článok 13 ods. 3 až 5
Článok 14 ods. 1 a 2
Článok 14 ods. 3 písm. a)
Článok 14 ods. 3 písm. b)
Článok 14 ods. 3 písm. c)
Článok 14 ods. 3 písm. d)
Článok 14 ods. 3 písm. e)
Článok 14 ods. 4
-
Článok 15
-
Článok 16
Článok 17

Článok 15 ods. 1, 2 a ods. 3 prvý pododsek	Článok 18 ods. 1, 2 a ods. 3 prvý pododsek
Článok 15 ods. 3 písm. a)	-
Článok 15 ods. 3 písm. b)	Článok 18 ods. 3 písm. a)
Článok 15 ods. 3 písm. c)	Článok 18 ods. 3 písm. b)
Článok 15 ods. 3 písm. d)	-
Článok 15 ods. 3 druhý pododsek	-
-	Článok 18 ods. 3 druhý pododsek
Článok 15 ods. 4	Článok 18 ods. 4
-	Článok 18 ods. 5
Článok 15 ods. 5	Článok 18 ods. 6
Článok 15 ods. 6	Článok 18 ods. 7
Článok 16 ods. 1	Článok 19 ods. 1
Článok 16 ods. 2	Článok 19 ods. 2
-	Článok 19 ods. 3
Článok 16 ods. 3	Článok 19 ods. 4
Článok 16 ods. 4	Článok 19 ods. 4
-	Článok 20 ods. 1 až 3
Článok 17 ods. 1	Článok 21 ods. 1
Článok 17 ods. 2 písm. a)	Článok 21 ods. 2 písm. a)
Článok 17 ods. 2 písm. b)	-
Článok 17 ods. 2 písm. c)	Článok 21 ods. 2 písm. b)
Článok 17 ods. 3	-
Článok 17 ods. 4	Článok 21 ods. 3
-	Článok 21 ods. 4
Článok 17 ods. 5	Článok 21 ods. 5
-	Článok 21 ods. 6
Článok 17 ods. 6	Článok 21 ods. 7
Článok 18	Článok 22
Článok 19	Článok 23

Článok 20
Článok 20 ods. 1 písm. a) a b)

Článok 20 ods. 2

-

Článok 21

Článok 22

Článok 23

Článok 23 ods. 1

Článok 23 ods. 2 prvý pododsek

Článok 23 ods. 2 druhý pododsek

-

-

Článok 23 ods. 3

Článok 23 ods. 4

Článok 23 ods. 4 písm. a)

Článok 23 ods. 4 písm. b)

Článok 23 ods. 4 písm. c) bod i)

Článok 23 ods. 4 písm. c) bod ii)

Článok 23 ods. 4 písm. d)

Článok 23 ods. 4 písm. e)

Článok 23 ods. 4 písm. f)

Článok 23 ods. 4 písm. g)

Článok 23 ods. 4 písm. h)

Článok 23 ods. 4 písm. i)

Článok 23 ods. 4 písm. j)

Článok 23 ods. 4 písm. k) až n)

Článok 23 ods. 4 písm. o)

-

-

-

Článok 24

Článok 24 ods. 1 písm. a) a b)

Článok 24 ods. 2

Článok 24 ods. 3

Článok 25

Článok 26

Článok 27

Článok 27 ods. 1

Článok 27 ods. 2

-

Článok 27 ods. 3

Článok 27 ods. 4

Článok 27 ods. 5

Článok 27 ods. 6

Článok 27 ods. 6 písm. a)

-

Článok 27 ods. 6 písm. b)

-

Článok 27 ods. 6 písm. c)

-

Článok 27 ods. 6 písm. d)

-

-

-

Článok 27 ods. 6 písm. f)

-

Článok 27 ods. 6 písm. e)

Článok 27 ods. 7

Článok 27 ods. 8

Článok 27 ods. 9

-
Článok 24
Článok 25
Článok 25 ods. 1
Článok 25 ods. 2 písm. a) až c)
Článok 25 ods. 2 písm. d) a e)
Článok 25 ods. 2 písm. f) a g)
-
Článok 26
Článok 27
Článok 27 ods. 1 písm. a)
-
Článok 27 ods. 1 písm. b) až d)
Článok 27 ods. 2 až 5
Článok 28
Článok 29
Článok 30
Článok 30 ods. 2 až 4
-
Článok 30 ods. 5
Článok 30 ods. 6
Článok 31
Článok 31 ods. 2
Článok 31 ods. 3
Článok 32 ods. 1 až 7
-
Článok 33
Článok 34
Článok 34 ods. 1 a ods. 2 písm. a)
Článok 34 ods. 2 písm. b)
Článok 34 ods. 2 písm. c)
Článok 34 ods. 3 písm. a) a b)

Článok 28
-
Článok 29
Článok 29 ods. 1
Článok 29 ods. 2 písm. a) až c)
-
Článok 29 ods. 2 písm. d) a e)
Článok 30
Článok 31
Článok 32
Článok 32 ods. 1 písm. a)
Článok 32 ods. 1 písm. b)
Článok 32 ods. 1 písm. c) až e)
Článok 32 ods. 2 až 5
-
-
Článok 33
-
Článok 33 ods. 2
Článok 33 ods. 3
Článok 33 ods. 4
Článok 34
-
Článok 34 ods. 2
Článok 35 ods. 1 až 7
Článok 35 ods. 8 a 9
-
Článok 36
Článok 36 ods. 1 a ods. 2 písm. a)
-
Článok 36 ods. 2 písm. b)
Článok 36 ods. 3 písm. a) a b)

Článok 35 ods. 1
-
Článok 35 ods. 2 a ods. 3 písm. a) až f)
Článok 35 ods. 4
Článok 35 ods. 5
Článok 36 ods. 1 až 2 písm. c)
Článok 36 ods. 2 písm. d)
Článok 36 ods. 3
Článok 36 ods. 4
Článok 36 ods. 5
Článok 36 ods. 6
Článok 36 ods. 7
Článok 37
Článok 38
Článok 39
Článok 39 ods. 1 písm. a)
-
Článok 39 ods. 1 písm. a) bod i)
Článok 39 ods. 1 písm. a) bod ii)
Článok 39 ods. 1 písm. a) bod iii)
Článok 39 ods. 1 písm. b)
Článok 39 ods. 1 písm. c) a d)
Článok 39 ods. 1 písm. e)
-
Článok 39 ods. 2
Článok 39 ods. 3
-
Článok 39 ods. 4
Článok 39 ods. 5
Článok 39 ods. 6

Článok 37 ods. 1 písm. a)
Článok 37 ods. 1 písm. b)
-
Článok 37 ods. 2
Článok 37 ods. 3
Článok 38 ods. 1 až 2 písm. c)
-
-
Článok 38 ods. 3
Článok 38 ods. 4
Článok 38 ods. 5
-
Článok 39
Článok 40
Článok 41
Článok 41 ods. 1 písm. a)
Článok 41 ods. 1 písm. a) bod i)
Článok 41 ods. 1 písm. a) bod ii)
Článok 41 ods. 1 písm. a) bod iii)
-
Článok 41 ods. 1 písm. b)
-
Článok 41 ods. 1 písm. c)
Článok 41 ods. 2 a 3
Článok 41 ods. 4
-
Článok 41 ods. 5 až 8
Článok 41 ods. 9
Článok 41 ods. 10
Článok 41 ods. 11

Článok 40
Článok 41
-
Článok 42
Článok 43
Článok 44
-
Článok 45
Článok 46
Príloha I
Príloha II
Príloha III
-
-

Článok 42
Článok 43
Článok 44
Článok 45
Článok 46
Článok 47
Článok 48
Článok 49
Článok 50
Príloha I
Príloha II
-
Príloha III
Príloha IV